

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΚΖ'

ΑΘΗΝΑΙ, ΦΙΛΟΘΕΗΣ 19

1 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1950

ΑΡΙΘ. 15

Η ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΦΩΝΗ

ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ τὸν ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ Σταδίῳ διοργανωθέντα ὑπὸ τῆς ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Πανσληνίου Ἐπιτροπῆς Ἑνώσεως τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Ἑλλάδος παλλαϊκὸν συναγεμὸν τῆς προπαρελθούσης Παρασκευῆς (21), ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν ἀπὸ τῆς ἐν τῷ στίβῳ τοῦ Σταδίου ἐξέδρας ἐν μέσῳ τῶν μυριάδων τοῦ λαοῦ τὸν ἀκόλουθον λόγον:

Πανέλληνες,

Ἐπιτακτικὸν καθήκον μᾶς συνεκέντρωσε σημερινὸν εἰς πρωτοφανῇ τῷ ὄντι συναγεμὸν εἰς τὸν καθηγιασμένον τοῦτον χώρον, ὅπου πάλλεται ἡ καταπονουμένη, ἀλλ' ἀείποτε ἀνανεουμένη καὶ μηδέποτε γηράσκουσα καρδιά τοῦ Γένους, τὸ καθήκον νὰ διαδηλώσωμεν στεντορείως ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων τὴν ἀμετάτρεπτον θέλησιν ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνισμοῦ νὰ ἐπιτύχῃ, ἐπὶ τέλους, κατόπιν τόσων ποταμῶν αἱμάτων καὶ ἰδρώτων, τὴν ὁλοκληρωτικὴν ἀπελευθέρωσίν του, τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν ὑπολοίπων ὑποδούλων τμημάτων του, Κύπρου καὶ Βορείου Ἑπείρου.

Οἱ Ἀδελφοὶ Κύπριοι, διὰ μέσου χιλιετηρίδων ὁλοκληρῶν συμμερισθέντες τὰς τύχας τοῦ Γένους, ἀποτελέσαντες τὴν γέφυραν τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Ἀνατολὴν καὶ πρῶτοι ὑφιστάμενοι τὰς συνεπείας τῶν ἐκεῖθεν εἰσβολῶν καὶ ἐπιθέσεων, ἀντέστησαν μὲ πρωτοφανῇ ἐμμονὴν εἰς πᾶσαν ξενικὴν ἐπιρροὴν καὶ διετήσαν ἀλώβητον τὴν ἐλληνικὴν τῶν ψυχῶν, τὴν ἐλληνικὴν τῶν συνείδησιν. Πραγματικοὶ Ἀκροῖται, δὲν διεφύλαξαν ἐπὶ ματαίῳ τὸν ἀκριτικὸν θυρῶνα καὶ πάντοτε εἰς πᾶσαν ἐθνικὴν περιπέτειαν ἢ κρίσιν δὲν παρέλειψαν νὰ βροντοφωνήσωσι τὸ «παρὼν» εἰς τὸ Προσκλητήριον τῆς Μητρὸς Πατρίδος. Καὶ ἤδη, ἀξιοποιοῦντες τὰς παντοειδεῖς εἰς χρῆμα καὶ εἰς αἷμα θυσίας τῶν καὶ φρονούντες δικαίως, ὅτι ἐπέστη πλέον ἡ στιγμή καὶ τῆς ἰδικῆς τῶν ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως, προέβησαν ὑπὸ τὴν

ἡγεσίαν τῆς Ἐκκλησίας τῶν εἰς πρωτοφανὲς δημοψήφισμα, διὰ τοῦ ὁποίου μὲ ὀγκώδη καὶ πρωτοφανῇ πλειοψηφίαν, αὐτόχρομα μὲ μίαν ψυχὴν καὶ μίαν φωνήν, ἀξιοῦσιν ἀπὸ τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς τὴν ἐλευθερίαν τῶν, συμφώνως πρὸς τὰς πομπώδεις καὶ ἐπισήμους ὑποσχέσεις τῶν, τὰς διακηρυχθείσας διὰ τοῦ Χάρτου τοῦ Ἀτλαντικοῦ.

Τοὺς Τόμους τοῦ δημοψηφίσματος τούτου ἐπίσημος Πρεσβεία τῆς Μεγαλονήσου, ἐκπροσωποῦσα τὴν Ἐθναρχίαν αὐτῆς, μετέφερε καὶ παρέδωκεν ἤδη εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων, μὲ τὴν παράκλησιν, μὲ τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ νὰ ἀξιοποιήσῃ αὐτοὺς, ἐπιδιώκουσα ἀνενδότως τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Κύπρου.

Πιστεύω ἀκραδάντως—καὶ ἡ πίστις αὕτη δὲν εἶναι μόνον ἰδική μου προσωπικὴ γνώμη—ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν ὑποδούλων εἰσέτι τμημάτων τοῦ Ἑλληνισμοῦ δὲν εἶναι ζήτημα ἰδικόν τῶν, ἢ τοῦλάχιστον δὲν εἶναι ζήτημα μόνον ἰδικόν τῶν, ἀλλὰ ζήτημα ὁλοκληρῶν τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ Ἀφ' οὗ τοῦ Πανελλήνιον ἐξεγέρθη διὰ τὴν ἀνάγκησιν τῆς ἐλευθερίας του, συμμετέσχεν ὡς εἰς ἄνθρωπος εἰς τὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα, ἀδιαφορῶν διὰ τοὺς κινδύνους καὶ ἄνευ ὑπολογισμοῦ ἰδιαίτερου περὶ τῶν δυνατοτήτων τῆς ἀπελευθερώσεως ἐνδὸς ἐκάστου τμήματος ἰδιαίτερος. Κύπριοι καὶ Πόντιοι, Κρητὲς καὶ Παραδουνάβιοι Ἕλληνες, Μικρασιάται καὶ Μακεδόνες, Πελοποννήσιοι καὶ Ἑπειῶται, δὲν ἐφεί-

ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ πανελλήνιος φωνὴ ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Ἑλλάδος (ὁ λόγος τοῦ Μακαριωτάτου κοί τὸ Ψήφισμα).—† *Μητροπολίτου Σάμου Εἰρηναίου*, Ἡ Οἰκουμένη χριστιανικὴ κίνησις καὶ αἱ Ἐκκλησίαι Δυτικὴ καὶ Ἀνατολική: Α' Ἡ στάσις τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας.—*Διὰ τὸ Παιδομάζωμα*, Ἀπαντήσεις.—Τὰ πεπραγμένα τοῦ Κλάδου Νοσηλείας τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. κατὰ τὴν πρώτην περίοδον.—*Παρατηρήσεων Στήλη*: Ἡ πανελλήνιος ἀξίωσις.—Ὁρθοφροσύνης ὑπόμνησις.—Ἀλλήλ. ἀνακάλυψις.—*Χρονικά*.—*Βιβλιογραφία*.

σθησαν θυσιῶν αἵματος καὶ χρήματος διὰ τὴν δημιουργίαν τοῦ πρώτου ἐλευθέρου πυρῆνος, ὁ ὁποῖος διὰ τοῦτο ἀκριβῶς ὀρθῶς ἐθεωρεῖτο ὡς ἐκπροσωπῶν οὐχὶ τὰς ὀλίγας ἀπελευθερωθεῖσας ἐπαρχίας, ἀλλὰ ὁλόκληρον τὸ Πανελλήνιον.

Ἀντιπρόσωποι ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνισμοῦ παρεκάθηντο εἰς τὰς πρώτας Ἐθνικὰς Συνελεύσεις, καὶ τὸν τίτλον τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, οὐχὶ τῆς Ἑλλάδος, προσέλαβε, παρὰ πᾶσαν ἀντίδρασιν, καὶ διεφύλαξε πεισμόνως ἡ ἐθνικὴ μας Δυναστεία, τὸ σύμβολον αὐτὸ τῆς ἐθνικῆς μας ἐνότητος. Ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς ἀπελευθερώσεως τὸ καθημαγμένον ἐλεύθερον Κρατίδιον διεκήρυξεν ὅτι σκοπὸς τοῦ ἦτο ἡ ἀπελευθέρωσις ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνισμοῦ, καὶ ἡ μεγάλη Ἰδέα ἀπετέλεσε πάντοτε τὸν πολικὸν ἀστέρα τῆς πολιτικῆς του καὶ ὅταν ἀκόμη διέτρεχε τὸν κίνδυνον νὰ ἀποβῇ αὕτη τὸ σάβανόν του.

Πρώτιστος λοιπὸν σκοπὸς τοῦ συναγερμοῦ μας σήμερον εἶναι νὰ διακηρύξωμεν στεντορεῶς, ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Κύπρου δὲν εἶναι ζήτημα τῶν Κυπρίων, ἀλλ' ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὅτι ἡ ἀποστολὴ καὶ τὸ καθῆκον τῶν Κυπρίων ἔληξε κατ' οὐσίαν μὲ τὴν διενέργειαν τοῦ Δημοψηφίσματος καὶ τὴν παράδοσιν τῶν Τόμων αὐτοῦ εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ ὅτι τοῦ λοιποῦ ὁ περαιτέρω χειρισμὸς τοῦ ζητήματος ἀνήκει εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, τὴν ὑπευθύνως χειριζομένην τὰς τύχας τοῦ Ἑθνους.

Ἄλλ' εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο λαμβάνει χώραν δυσάρεστος ἐμπλοκή. Ὁ παρακωλύων καὶ ἀρνούμενος τὴν ἀπελευθέρωσιν δὲν εἶναι ἐχθρὸς, ἀλλὰ φίλος καὶ προστάτης, μετὰ τοῦ ὁποίου ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν συνέδεσε τὸ Ἑθνός

τὰς τύχας του καὶ παρὰ τοῦ ὁποίου ἀπεκδέχεται καὶ περαιτέρω προστασίαν. Πολιτικὴ λοιπὸν σκοπιμότης δεσμεύει τὴν ἐπίσημον Κυβέρνησιν νὰ ἀναλάβῃ εἰς χεῖράς της τὴν ὑπόθεσιν.

Πολὺ φοβούμεθα ὅτι ὑπάρχει παρεννόησις τῆς πολιτικῆς σκοπιμότητος καὶ ὅτι ἀδικοῦσι τὴν νοοτροπίαν τῶν ἰθύνοντων τὰς τύχας τῆς Βρετανικῆς Αὐτοκρατορίας, φοβούμενοι παρεξήγησιν ἀπὸ τὴν εἰλικρινῇ τοποθέτησιν τοῦ ζητήματος. Ἐν πρώτοις δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ παρεξήγησις μεταξὺ παλαιῶν εἰλικρινῶν καὶ δεδοκιμασμένων φίλων, ὡς εἶναι ὁ Ἀγγλικὸς καὶ ὁ Ἑλληνικὸς λαός. Ἐπειτα ἡ Ἀγγλικὴ Ἱστορία διδάσκει ὅτι ὁ μεγαλόφρων καὶ μεγαλόψυχος Ἀγγλικὸς λαὸς οὐδέποτε ἐφοβήθη νὰ ἀντικρύσῃ τὴν ἀλήθειαν ὅσον πικρὰ καὶ ἄν ἦτο· τούναντίον ἀπεστράφη πάντοτε καὶ περιεφρόνησε τὴν ὑποκρισίαν καὶ τὸ ψεῦδος. Τὸ προηγούμενον τῆς Ἑπτανήσου ἀποτελεῖ εὐγλωττον περὶ τούτου διδάγμα. Μίαν λοιπὸν εἰλικρινῇ καὶ φιλικὴν τοποθέτησιν τοῦ ζητήματος, ὅτι ἡ περαιτέρω συγκάλυψις τῆς πληγῆς, ἡ ὁποία δηλητηριάζει τὰς σχέσεις τῶν δύο λαῶν, ἀπειλεῖ νὰ δημιουργήσῃ γάγγραιναν καὶ νὰ καταστῇ ἀντικείμενον ἐπικινδύνου ἐκμεταλλεύσεως, δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ ἐκτιμῇσωσι δεόντως οἱ Ταγοὶ τοῦ Βρετανικοῦ Ἑθνους.

Ἀπὸ τὴν πεποίθησιν ταύτην προφανῶς ἐμπνεόμενος ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων Παῦλος, ἔχων πλήρη ἐπίγνωσιν τῶν ὑποχρεώσεων καὶ τῆς ὀφειλομένης πρὸς τὸν Ἀγγλικὸν λαὸν εὐγνωμοσύνης παρ' αὐτοῦ τόσον ὡς Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, ὅσον καὶ ὡς ἰδιώτου, δὲν ἐδίστασε μὲ τὴν γνωστὴν του συνέντευξιν νὰ διακηρύξῃ τὰ ἀπαράγραπτα δίκαια τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Κυπρίων, μὲ πλήρη τὴν βεβαιότητα ὅτι λαὸς Κυπρίων, ὡς ὁ Ἀγγλικός, ὅχι μόνον δὲν θὰ παρεξηγήσῃ, ἀλλὰ θὰ κατανοήσῃ πλήρως τὴν προσφερομένην ὑπηρεσίαν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς τόσον γονίμου καὶ χρησίμου ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας φιλίας μεταξὺ τῶν δύο Ἑθνῶν.

Ὅπωςδήποτε δὲν ζητοῦμεν νὰ ὑπαγορεύσωμεν τὸ πρακτέον εἰς τὴν ὑπεύθυνον Κυβέρνησιν, δυναμένην ὡς ἐκ τῆς θέσεώς της νὰ γνωρίζῃ κάλλιον ἡμῶν τί ἐπιτρέπεται καὶ τί δὲν ἐπιτρέπεται νὰ πράξῃ ἢ νὰ εἴπῃ· ἀλλ' ἵνα

μὴ ὑπάρξωσιν αὐταπάται ἢ περιθώρια παρεξηγήσεως καὶ κακῆς τοποθετήσεως τοῦ ἀγῶνος τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, εἵμεθα ὑποχρεωμένοι ἐξ ὀνόματος ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ νὰ καταστήσωμεν σαφὲς τόσον εἰς τὸν Ἀγγλικὸν λαόν, ὅσον καὶ πρὸς τοὺς Κυβερνῶντας αὐτόν, ὅτι τὸ ζήτημα τῆς Κύπρου τίγει τὰς μᾶλλον εὐαισθητοὺς χορδὰς τῆς ψυχῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ ὅτι ὀφείλουσι νὰ ἐκτιμήσωσι τοῦτο δεόντως, ἐὰν ἀποδίδωσιν ἀξίαν τινὰ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν φιλίαν.

Ἄλλ' ἂν ἡ ὑπεύθυνος Κυβέρνησις δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον εὐλογοφανῶς τὴν δυσχερῆ τῆς θέσιν ἀπέναντι φίλης καὶ συμμάχου Μεγάλης δυνάμεως, οὐδεμία τοιαύτη δικαιολογία ὑπάρχει διὰ τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι αὕτη παρέλαβε τοὺς Τόμους τοῦ Δημοψηφίσματος καὶ ἀνέλαβε νὰ τοὺς διαβιβάσῃ εἰς τὸ Ἀγγλικὸν Κοινοβούλιον, ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἀνεπαρκές.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἐν πλήρει ἐπιγνώσει ὅτι τὸ Κυπριακὸν ζήτημα συνεκλόνισε καὶ συγκλονίζει τὴν Ἑλληνικὴν ψυχὴν καὶ ἀπειλεῖ νὰ δηλητηριάσῃ τὰς τόσον ἐγκαρδίους σχέσεις μεταξὺ τῶν δύο λαῶν πρὸς ζημίαν ἀμφοτέρων, ὀφείλουσιν, ἀπηλλαγμένοι διπλωματικῶν ἐπιφυλάξεων, νὰ προλάβωσι τὸ κακόν, διαφωτίζοντες ἐγκαίρως πάντας τοὺς παράγοντας τοῦ Ἀγγλικοῦ λαοῦ, βροντοφωνοῦντες πρὸς αὐτόν:

Εὐγενεῖς Βρεττανοί!

Ἀδικεῖτε τὴν σοβαρότητά σας ὑποκρινόμενοι ἄγνοιαν περὶ τῆς σημασίας τοῦ διεξαχθέντος Δημοψηφίσματος καὶ παρέχετε λαβὴν εἰς τοὺς ἐχθροὺς σας νὰ σᾶς δυσφημίζωσιν ὅτι κατ' οὐδὲν διαφέρετε αὐτῶν. Οἱ Ρῶσοι καὶ οἱ δορυφόροι των δύνανται νὰ ἰσχυρίζονται, ὅτι ἀγνοοῦσι τὴν γνησιότητα τῶν ἐκλογῶν ἢ τοῦ δημοψηφίσματος ἐν Ἑλλάδι ἢ ἀλλαχοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν μετέχουσι τῶν οἰκείων Ἐπιτροπῶν ἀλλὰ σεῖς δὲν δύνασθε νὰ ὑποκρίνεσθε ἄγνοιαν τῆς ἐννοίας ἢ τῆς ἀξίας καὶ τοῦ κύρους τοῦ δημοψηφίσματος, ἐφ' ὅσον ὑπὸ τὰ ὄμματά σας διεξήχθη τοῦτο, καὶ οὐδεὶς ἐτόλμησε νὰ ἀμφισβητήσῃ ἔστω καὶ μιᾶς ψήφου τὴν γνησιότητα.

Εὐγενεῖς Βρεττανοί!

Ἀδικεῖτε τὴν ἐντιμότητά σας καὶ παρέχετε

τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς ἐχθροὺς σας νὰ σᾶς δυσφημίζωσιν ὅτι κατ' οὐδὲν διαφέρετε αὐτῶν καὶ ὅτι ἐξ ἴσου πρὸς αὐτοὺς θεωρεῖτε τὰς διεθνεῖς Συνθήκας ὡς κουρελόχαρτα, ἐφ' ὅσον ἀφ' ἐνὸς μὲν υπογράφετε τὸν Χάρτην τοῦ Ἀτλαντικοῦ καὶ πανηγυρικῶς διασαλπίζετε ὅτι οὗτος ἀποτελεῖ τὸν Καταστατικὸν Χάρτην τῆς Παγκοσμίου Ὁργάνώσεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀρνεῖσθε τὴν ἐλευθερίαν εἰς τμῆμα λαοῦ εὐγενοῦς καὶ φιλελευθέρου ὡς ὁ Ἑλληνικός, τοῦ ὁποίου τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὰς ὑπὲρ αὐτῆς θυσίας δὲν παρελείπατε εὐκαιρίαν νὰ ἐξάρητε.

Εὐγενεῖς Βρεττανοί!

Ἀδικεῖτε τὴν εὐθυκρίαν σας, ἐὰν καταπατῆτε ἠθικὰς ἀρχὰς καὶ ὑποχρεώσεις ἐν ὀνόματι δῆθεν συμφέροντος κατοχῆς στρατηγικῶν θέσεων, καθ' ὃν χρόνον γνωρίζετε ὅτι δὲν πρόκειται νὰ χάσητε τὰς στρατηγικὰς ταύτας θέσεις, ἀλλὰ μαζὶ μὲ αὐτὰς νὰ κατακτήσητε καὶ τὰς ψυχὰς τοῦ λαοῦ τοῦ τόπου. Τί σημαίνει δὲ τοῦτο γνωρίζετε σεῖς ἄριστα, παραστάντες μάρτυρες τῆς ἀμύνης τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ κατὰ τῶν Γερμανῶν ἀλεξιπτωτιστῶν καί, γενικώτερον, τῆς στάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ κατὰ τὴν ἐπάρατον περίοδον τῆς Γερμανικῆς Κατοχῆς, μὴ διστάσαντος νὰ ἐκτεθῇ εἰς κινδύνους θανασίμους διὰ τὴν ἀπόκρυψιν καὶ φυγάδευσιν κρυπτομένων Ἀγγλῶν.

Εὐγενεῖς Βρεττανοί!

Ἀδικεῖτε τὴν εὐθύτητά σας καὶ παρέχετε τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς ἐχθροὺς νὰ σᾶς δυσφημίζωσι, διότι, καθ' ὃν χρόνον διαλύετε τὴν μεγαλύτεραν Αὐτοκρατορίαν τοῦ Κόσμου καὶ χειραγωγεῖτε λαούς, ἀνεξαρτήτως θρησκείας, φυλῆς καὶ χρώματος, εἰς τὰ ἀγαθὰ τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, ἀρνεῖσθε τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοδιαθέσεως εἰς λαὸν εὐγενῆ καὶ συμπαραστάτην εἰς τοὺς ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνάς σας, ἀφήνοντες οὕτω νὰ πιστευθῇ ὅτι οὐχὶ ἡ προσήλωσις εἰς τὰ εὐγενῆ ἀνθρωπιστικὰ ἰδεώδη, ἀλλὰ συμφεροντολογικοὶ ὑπολογισμοὶ ὑπαγορεύουσι τὴν πολιτικὴν σας.

Εὐγενεῖς Βρεττανοί!

Ἀδικεῖτε τὴν νοημοσύνην σας ὑποθάλλοντες διὰ τῆς στάσεώς σας, ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως ἀδιάφορον, παραλόγους φιλοδοξίας τῆς γείτονος καὶ φίλης Ἐπικρατείας καὶ διασπῶντες

τὴν ἐγκάρδιον συνεργασίαν εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν ἡ συνεργασία αὕτη τόσον πολύτιμος τυγχάνει διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς παγκοσμίου ἐλευθερίας, καὶ μόνον ἄσπονδοι κοινοὶ ἐχθροὶ θὰ ἦτο δυνατόν νὰ εὐχηθῶσι καὶ νὰ ἐπιδιώξωσι τὸν κλονισμόν της.

Ἄλλ' ὑπὲρ πάντα ἄλλον, εὐγενεῖς Βρεττανοί, ἀδικεῖτε καὶ τραυματίζετε θανάσιμως τὴν φιλοτιμίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἀρνούμενοι εἰς αὐτόν, παρὰ τὰς θυσίας του, ἀπαράγραπτα ἐθνικὰ δικαιώματα, τὰ ὅποια δὲν ἠρνήθητε εἰς λαοὺς ὑστεροῦντας κατὰ πολὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ εἰς πολιτισμόν, ὑποτιμῶντες οὕτω τὴν συνεργασίαν του παρὰ τὰς ἐπισήμους διακηρύξεις καὶ ὑποβιβάζοντες αὐτόν εἰς τὴν τάξιν φυλῆς ὑπομείονος καὶ περιφρονητέας.

Τὰς ἀληθείας ταύτας καὶ ἄλλας ἀναλόγους δύναται καὶ πρέπει νὰ ἀπευθύνῃ ἡ Ἑλληνικὴ Βουλὴ πρὸς τὴν Ἀγγλικὴν τοιαύτην καὶ τὸν Ἀγγλικὸν λαόν, μὲ μεγάλας πιθανότητας ὅτι θὰ εὖρη κατανόησιν καὶ ὅτι τὸ διάβημά της θὰ ἐρμηνευθῇ ὀρθῶς, ὅτι δηλαδὴ ἀποσκοπεῖ ὄχι ἀπλῶς εἰς τὴν ἱκανοποίησιν ἀπαράγραπτων δικαίων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν διατήρησιν καὶ κατοχύρωσιν καὶ σύσφιγξιν τῆς Ἀγγλοελληνικῆς φιλίας, πρὸς ὄφελος ἀμφοτέρων τῶν ἀδελφικῶς συνδεθέντων ἐν ὅπλοις καὶ ἐν εἰρήνῃ λαῶν.

Θέλω δὲ νὰ πιστεύω, ὅτι, κατόπιν τῆς τόσον πανδήμου καὶ ἐπιτακτικῆς ἐντολῆς σας σήμερον, οἱ ἐκπροσωποῦντες καὶ διερμηνεύοντες τὰς γνώμας σας Ἕλληνες Βουλευταὶ δὲν θὰ ἀρνηθῶσι νὰ ἐπιτελέσωσι τὸ ὑπέρτατον τοῦτο ἐθνικὸν καθήκον, ἀναλαμβάνοντες ἀποφασιστικῶς εἰς χεῖράς των τὸ Κυπριακὸν ζήτημα.

Ἄλλ' ἂν, παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν, καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Κοινοβούλιον δὲν ἐγκολπωθῇ μετὰ ξέσεως τὸν τιμητικὸν τίτλον τοῦ προασπιστοῦ τῶν ἐθνικῶν ἐλευθεριῶν καὶ τοῦ γνησίου φορέως τῶν παλμῶν καὶ τῶν ἀπαιτήσεων τῆς ἐθνικῆς ψυχῆς καὶ περιορισθῇ εἰς τὸν ἄχαριν καὶ παθητικὸν ρόλον τοῦ τυπικοῦ διαβιβαστοῦ τῶν πόθων τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, ἀνακύπτει πλέον ἐπιτακτικὸν τὸ καθήκον τῆς Ὁρθόδοξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ἀσφαλῶς δὲν θὰ προδώσῃ τὴν ἀποστολὴν της, καταπατοῦσα καὶ παραβιάζουσα τὴν παράδοσιν εἰκοσιν αἰώνων.

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία, συμμερισθεῖσα τὰς περιπετείας τῆς ζωῆς τοῦ Ἑθνους ἐπὶ χιλιετηρίδας ὅλας, συνεχωνεύθη μετ' αὐτοῦ κατὰ τρόπον ἀδιάσπαστον, ὥστε ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δύναται νὰ μείνῃ ἀδιάφορος διὰ τὰς τύχας αὐτοῦ, αἱ ὁποῖαι θὰ εἶναι καὶ ἰδικαί της τύχαι. Διὰ τοῦτο, ὅσάκις ἡ Κοσμικὴ τοῦ Ἑθνους Ἐξουσία ἐξαφανίζεται ἢ ἀδρανεῖ μονίμως ἢ παροδικῶς, ἡ Ἐκκλησία ἀναλαμβάνει αὐτομάτως τὴν ἡγεσίαν πρὸς κοινὴν σωτηρίαν, χωρὶς ποτε οὐδεὶς νὰ ἀμφισβήτησῃ ὅχι τὸ δικαίωμα ἢ τὴν νομιμότητα, ἀλλὰ τὸ καθήκον τῆς ἐπεμβάσεώς της, ἀποτελούσης ζήτημα ζωῆς ἢ θανάτου. Τοῦτο συνέβη λ. χ. παροδικῶς ἐπὶ τοῦ Αὐτοκράτορος Ἡρακλείου, ὅτε, λόγῳ τῆς συμπτωματικῆς ἀπουσίας τοῦ Αὐτοκράτορος ἀπὸ τὴν Βασιλεύουσαν, ὁ Πατριάρχης Σέργιος ἀνέλαβε τὴν ἡγεσίαν καὶ ἔσωσε τὴν Πρωτεύουσαν ἀπὸ θανάσιμον κίνδυνον. Τοῦτο συνέβη καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς Τουρκοκρατίας, ὅτε, λόγῳ τῆς βιαίας ἐξαφανίσεως τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας, ἡ Ἐκκλησία ἀνέλαβε κατ' ἀνάγκην τὴν ἡγεσίαν τοῦ Ἑθνους, ἵνα ὁδηγήσῃ αὐτὸ ἐν μέσῳ τριβόλων καὶ ἀκανθῶν εἰς τὸν λιμένα τῆς σωτηρίας καὶ τῆς ἀναγεννήσεως. Τοῦτο συμβαίνει σήμερον εἰς τὴν Κύπρον, ὅπου, ἐν ἑλλείψει κοσμικῆς ἐξουσίας, ἡ Ἐκκλησία ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Ἐθναρχίας ἀνέλαβε τὴν ἡγεσίαν τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος.

Ἡ βαθεῖα αὕτη συναίσθησις τῆς ἀποστολῆς τῆς Ἐκκλησίας ὡς ἐφεδρικοῦ ἡγετικοῦ παράγοντος, ἐπανερχομένου αὐτομάτως εἰς τὴν ἐνέργειαν εὐθὺς ὡς ἡ κοσμικὴ ἐξουσία μονίμως ἢ προσωρινῶς ἐκλείψῃ ἢ ἀρνηθῇ τὴν ἀποστολὴν της, μὲ ὑπεχρέωσεν ὑπὲρ πᾶν ἄλλο νὰ ἀποδεχθῇ τὴν Προεδρίαν τῆς Πανελληνίου Ἐπιτροπῆς ὑπὲρ τῆς Ἑνώσεως τῆς Κύπρου.

Δὲν ἀγνοῶ τὰς δυσχερείας τοῦ ἀγῶνος, οὔτε παραγνωρίζω τοὺς σκοπέλους, τοὺς ὁποίους ἡ Ἐκκλησία ὡς ἐπίσημος Ὁργανισμὸς ἔχει νὰ ἀντιμετωπίσῃ, εὐρισκομένη ἀντιμέτωπος ὄχι μόνον φίλης καὶ συμμάχου Μεγάλης Δυνάμεως, εἰς τὴν προστασίαν τῆς ὁποίας πολλάκις ἐναπετέθησαν αἱ τύχαι τοῦ Ἑθνους, ἀλλὰ ἀντιμέτωπος καὶ τῆς Κυβερνήσεως, ἡ μετὰ τῆς ὁποίας στενὴ καὶ ἐγκάρδιος συνεργασία εἴπερ ποτὲ σήμερον εἶναι ἐπιβεβλημένη χάριν τῶν ὑπερτάτων τοῦ Ἑθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας συμφερόντων.

Οὐχ ἦττον, πειθόμενος εἰς τὴν μακραίωνα παράδοσιν, ἣτις ἐχάραξε βαθεῖαν τὴν αὐλακα τοῦ καθήκοντος, μὴ ἐπιτρέπουσαν παρέκκλιναι, καὶ ἐνισχυόμενος ἀπὸ τὴν τόσον περιτρώως καὶ πανηγυρικῶς ἐκδηλουμένην θέλησιν τοῦ Χριστεπωνύμου πληρώματος, δὲν θὰ ἀρνηθῶ νὰ ἀναδεχθῶ ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας τὴν ἐντολήν σας, ἐκδηλωθεῖσαν ἄλλως τε καὶ πρότερον διὰ τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων σας καί, ἔχοντες πεποίθησιν εἰς τὸ δίκαιον τοῦ ἀγῶνος καὶ ἀπεκδεχόμενοι τὴν βοήθειαν τοῦ δικαιοκρίτου Θεοῦ, εὐελπιστοῦμεν ὅτι θάπτον ἢ βράδιον θὰ ἀγάγωμεν αὐτὸν εἰς αἴσιον πέρας.

Ἀπὸ σήμερον ἡ Πανελλήνιος Ἐπιτροπὴ διὰ τὴν Ἑνωσιν τῆς Κύπρου, ἀνταποκρινομένη εἰς τὴν τόσον ἐπισήμως ἐκδηλωθεῖσαν θέλησιν τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ καὶ τόσον πανηγυρικῶς διακηρυσσομένην ἐπιταγὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἀναλαμβάνει εἰς χεῖράς της τὴν Κυπριακὴν ὑπόθεσιν, ὡς καθαρῶς ὑπόθεσιν τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλλήνων.

Ἐλπίζομεν—καὶ εὐχόμεθα ὀλοψύχως—ὅτι ἡ ἔγκυρος Κοσμικὴ Ἥγεσία, ἡ Ἑλληνικὴ δηλαδὴ Κυβέρνησις καὶ ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων, δὲν θὰ διστάσῃ ἔστω καὶ τώρα νὰ ἀναλάβῃ τὸν χειρισμὸν τοῦ ζητήματος εὐθαρσῶς, μὲ τὴν τόλμην καὶ τὴν ἀποφασιστικότητα, τὴν βασιζομένην εἰς τόσον ἀπαράγραπτα καὶ ἀναμφισβήτητα δίκαια.

Ἡ Πανελλήνιος Ἐπιτροπὴ θὰ παρακολουθήσῃ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ προβλήματος συμφώνως πρὸς τὴν θέλησίν σας καί, ἐν περιπτώσει ἀμελείας ἢ παραλείψεως, δὲν θὰ διστάσῃ νὰ ἀναλάβῃ αὐτὴν εἰς χεῖράς της, ἐν στενῇ συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Πρεσβείας τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, ἐπιφυλασσομένη νὰ καλέσῃ ὑμᾶς καὶ πάλιν ἐν καιρῷ, ἵνα λογοδοτήσῃ ἢ ἐπικαλεσθῇ τὴν ἐνίσχυσίν σας. Εὐχεται ὀλοψύχως, ὅπως ὁ νέος οὗτος Πανελλήνιος Συναγερμὸς συντελεσθῇ συντόμως, ἵνα ἀκούσῃ τὸ χαρμόσυνον ἄγγελμα ὅτι ὁ ἀγὼν τῆς Κύπρου καὶ τῆς Βορείου Ἠπείρου ἐτερματίσθῃ αἰσίως.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ μέχρις οὗ διευκρινισθῇ πλήρως ἡ στάσις τῆς κοσμικῆς Ἥγεσίας, μίαν ἔχομεν νὰ ἀπευθύνωμεν σύστασιν : ἀφοῦ ἐγκρίνωμεν τὸ ἐνδεδειγμένον Ψήφισμα σεμνῶς καὶ κοσμίως, ὡς ἀρμόζει εἰς λαὸν ἐλεύθερον ἔχοντα πλήρη συναίσθησιν τῆς δυνάμεως τοῦ δικαίου του, νὰ ἀπευθύνωμεν θερμὴν δέσιν

πρὸς τὸν Ὑψιστον, ὅπως ἐνισχύσῃ τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα μας καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν Ταγοὺς τοῦ ἔθνους εἰς τὸν ἱερὸν ἀγῶνα τῆς ὁλοκληρωτικῆς ἀπελευθερώσεως καὶ τῆς διατηρήσεως τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ Γένους, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐμπνεύσῃ εἰς τὸν Λαὸν καὶ τοὺς ἡγέτας τῆς Μεγάλης Προστάτιδος Δυνάμεως αἰσθήματα δικαιοσύνης καὶ κατευθύνῃ τὰ διαβήματα αὐτῶν εἰς τρεῖς ἀγαθὰς, ὥστε νὰ μᾶς ἐπιτρέψῃ λίαν συντόμως νὰ ζητωκραυγᾶσωμεν ὑπὲρ τῆς εὐμερείας καὶ τοῦ μεγαλείου τοῦ Ἀγγλικοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἐνδόξου αὐτοῦ Δυναστείας μὲ τὴν αὐτὴν ζέσιν καὶ τὸν αὐτὸν ἐνθουσιασμόν, μεθ' οὗ θὰ ζητωκραυγᾶσωμεν σήμερον ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς Κύπρου καὶ τῆς ἐθνικῆς μας δυνάστεας, τοῦ συμβόλου αὐτοῦ τῆς ἐθνικῆς μας ἐνότητος.

Ζήτω ἡ ἐλευθέρα Κύπρος !

Ζήτω τὸ ἐν αἰὼν καὶ ἀδιαιρέτον Ἑλληνικόν ἔθνος !

Ζήτω ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων Παῦλος !

Τὸν λόγον κατεκάλυψαν ἐπανειλημμέναι τοῦ λαοῦ διάτοροι ἀναβοήσεις : *Ἑνωσις, Ἑνωσις.*

Ἐπικολούθησε δέησις «ὑπὲρ τῶν ἀλυτρώτων ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν ἐν Κύπρῳ καὶ τῆς ἐν Θεῷ ἐπισκέψεως καὶ παρακλήσεως αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ Αὐτοῦ, ἐν τῷ δοῦναι τὸ κρῖμα Αὐτοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην τοῖς ἰσχυροῖς τῆς γῆς ὑπὲρ τοῦ ἀποκαταστήσαι Κύριον τὴν κληρονομίαν ἡμῶν καὶ κατασκηνώσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν, τῇ ἐνώσει τῆς μεγαλονήσου Κύπρου μετὰ τῆς Μητροῦς Ἑλλάδος ὑπὲρ τοῦ ἔλεων γενέσθαι Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ εἰσακοῦσαι φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν, ἐκκληρῶσαι τὰ ὅσα αἰτήματα τοῦ λαοῦ Αὐτοῦ καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».

Μεθ' οὗ ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀνέπεμψε τὴν ἀκόλουθον εὐχὴν :

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς ὁ κατενοδῶν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν. Σὺ γὰρ μέγας Κύριος, καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, καὶ ἐν τῇ χειρὶ Σου πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. Σὺ Θεὸς κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς, κρίνων λαοὺς καὶ ἐπιτιμῶν ἔθνη, ἀγαπῶν δικαιοσύνην καὶ μισῶν ἀρπάγματα ἐξ ἀδικίας. Σὺ ἐκάθησας ἐπὶ θρόνον ἐπηρμένον καὶ ὑψηλὸν κρίνων τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ καὶ τοὺς λαοὺς ἐν εὐθύτητι. Ἀνάστηθι, σὺν, Κύριε, ἀπὸ τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν καὶ ἀπὸ τοῦ στεναγμοῦ τῶν πενήτων Σου. Ἀνάστηθι, Κύριε, οἰκτιρήσον τὸν κόσμον Σου ἰδοὺ γὰρ πᾶσα ἡ κτίσις νῦν στενάζει καὶ ὀδίνει, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἐθνῶν ἐν ἀπορίᾳ, ἀποφυγόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων ἐν τῇ οἰκουμένῃ. Ἀνάστηθι, Κύριε, οἰκτιρήσον τὸν λαόν Σου, οὗ καιρὸς τοῦ οἰκτιρῆσαι αὐτόν, οὗ ἥκει καιρὸς. Κύριε, κλῖνον οὐρανούς καὶ κατάρβηθι, καὶ βρόντησον ἀπὸ τῶν νεφελῶν, καὶ πρὸς τοὺς ἰσχυροὺς τῆς

γῆς δὸς φωνήν, ὁ Ὑψιστος, λέγων: «Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε, εὐθείας κρίνετε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων· καὶ γὰρ ἐν καρδίᾳ ὑμῶν ἀνομίαν ἐργάζεσθε ἐν γῇ, ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν συμπλέκουσι». Θυμιάσασον, Κύριε, τὰ ἔλεῃ Σου ἐφ' ἡμᾶς, ὁ σῶζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ Σέ· ἰδοὺ γὰρ πῖντες ἡμεῖς ἐπὶ τῷ ἔλεει Σου ἠλίψαμεν καὶ προσδεχόμεθα Σὲ τὸν Θεόν, τὸν σῶζοντα ἡμᾶς ἀπὸ ὀλιγοψυχίας καὶ καταιγίδος· πᾶσα συναγωγὴ λαοῦ ἐλπίζομεν ἐπὶ Σὲ καὶ ἐκχέομεν ἐνώπιόν Σου τὰς καρδίας ἡμῶν. Ἐπίστρεψον, Κύριε, τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ Σου καὶ κατασκηνώσει δόξα ἐν τῇ γῇ ἡμῶν, καὶ ἀνενεχθήσεται Σοι ὁδῶν Κυρίου Σαβαὼθ ἐκ λαοῦ τεθλιμμένου καὶ τευλμένου, καὶ ἀπὸ ἐθνους ἐλπίζοντος καὶ καταπεπαιγμένου. Ἄρον, Κύριε, τὴν χεῖρά Σου ἐπὶ τὰ ἔθνη, καὶ εἰς τὰς νήσους ἄρον σύσσημον, καὶ ἀχθήσονται οἱ υἱοὶ Σου ἐν κόλπῳ καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐπ' ὤμων ἀρθήσονται· ἀπηλλοτριωμένοι γὰρ ἐγενήθησαν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν καὶ ξένοι τοῖς υἱοῖς τῆς μητρὸς αὐτῶν. Τότε δὴ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀναστήσεται Ἑλλάς, περιβεβλημένη διπλοῖδα καὶ σταθήσεται ἐφ' ὕψιλον, καὶ περιβλέπεται πρὸς ἀνατολάς, καὶ ὀφθήσεται τὴν εὐφροσύνην τὴν πρὸς Σοῦ ἐρχομένην, καὶ ἴδῃ τοὺς υἱοὺς αὐτῆς καὶ ἰδοὺ ἔρχονται συνηγμένοι καὶ χαίροντες. Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ συνάξεις τὴν συντετριμμένην, καὶ τὴν ἐξασμένην εἰσδέξῃ, καὶ ὑμνήσωμεν Σοὶ τῷ Κυρίῳ ῥῆσμα καινόν, καὶ δοξάσωσι τὸ ὄνομά Σου ἅπ' ἄκρου τῆς γῆς οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν θάλασσαν καὶ πλέοντες αὐτήν, αἱ νῆσοι καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτάς. Σοὶ γὰρ τῷ Βασιλεῖ τῆς δικαιοσύνης, τῷ Κριτῇ τῆς οἰκουμένης, τῷ ζῶντι Θεῷ πρέπει πᾶς ὕμνος, εὐχαριστία καὶ δόξα πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ψαλέντος δ' ὑπὸ σύμπαντος τοῦ λαοῦ τοῦ «Τῇ ὑπερμάχῳ Στρατηγῷ τὰ νικητήρια...», ὁ Γεν. Γραμματεὺς τῆς Πανελληνίου Ἐπιτροπῆς Πανοσιολογ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἱερώνυμος Κοτσώνης ἀνέγνω τὸ ἀκόλουθον Ψήφισμα:

«Σήμερον 21ην Ἰουλίου 1950 καὶ καθ' ἣν ἀκριβῶς ἡμέραν συνήρχοντο διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν οἱ Ἕλληνες εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος καὶ εἰς ὅλας τὰς ἐλληνικὰς παροικίας τοῦ ἐξωτερικοῦ, ὁ ἀθηναϊκὸς λαὸς συνελθὼν εἰς πάνδημον συγκέντρωσιν εἰς τὸν ἱερὸν χώρον τοῦ Παναθηναϊκοῦ Σταδίου ἀπηύθυνεν εἰς τὸν Ὑψιστον δόλοψυχον εὐχὴν ὅπως προστατεύσῃ διὰ τῆς εὐλογίας Του τὸν τίμιον ἀγῶνα διὰ τὴν ἑνωσὶν τῆς Κύπρου μετὰ τὴν μητέρα Ἑλλάδα.

Ὁ ἐλληνικὸς λαός, βαθύτατα πεπεισμένος ὅτι ὁ Πανάγαθος Θεός, ὁ ὁποῖος τοῦ ἐπεδαψίλευσε πάντοτε τὴν ἀνεκτίμητον εὐλογίαν Του κατὰ τοὺς μακροὺς αἰῶνας τοῦ δυσχεροῦς, ἀλλὰ πάντοτε εὐλαβοῦς ἱστορικοῦ βίου του, θὰ εἰσακούσῃ τὴν δικαίαν αὐτὴν εὐχὴν του, διαδηλώνει:

» 1ον) Ὅτι νόμοι θεῖοι καὶ ἀνθρώπινοι, ἀνταποκρινόμενοι πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς φύσεως καὶ τοῦ δικαίου, καθιστοῦν τὴν μεγαλόννησον αὐτὴν τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου τμήμα ἀναπόσπαστον τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους ἀπὸ χιλιετιῶν ὀλοκλήρων.

» 2ον) Ὅτι ὁ πληθυσμὸς τῆς νήσου, ἐλληνικὸς ἀπὸ τῶν προϊστορικῶν ἀκόμη χρόνων, συνέβαλε σημαντικῶς εἰς τὴν δημιουργίαν τοῦ ἐλληνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ εἰς τὴν προάσπασιν καὶ ἀκτινοβολίαν τῆς χριστιανικῆς πίστεως, διετήρησεν ἀμείωτα, παρὰ τὰς παντοειδεῖς ξενικὰς ἐπιδρομὰς καὶ ταλαιπωρίας καὶ πιέσεις, τὰ φυλετικὰ καὶ ἐθνικὰ χαρακτηριστικά του, ἐκράτησε τὴν δὴν του ζωὴν ἐντὸς τῶν πλαισίων τοῦ ἐλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἐπέδειξεν εἰς ἀγῶνας μακρῶν αἰώνων τὴν ἀφοσίωσιν του εἰς τὰ ἰδανικὰ τῆς ἐλληνικῆς ἐλευθερίας.

Λαμβάνων δὲ ὑπ' ὄψιν διὰ τὸ κυπριακὸς λαὸς διετράνωσε διὰ τοῦ εἰρηνικοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐπιβλητικοῦ του δημοψηφίσματος τῆς 15ης Ἰανουαρίου 1950, τὴν ἀκλόνητον ἀπόφασιν ὅπως ἐπιμελῇ εἰς τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ προαιωνίου πόθου του διὰ τὴν ἑνωσὶν μετὰ τὴν μητέρα Ἑλλάδα, ὁ ἐλληνικὸς λαὸς ψηφίζει:

α') Υἱοθετεῖ τὸ δημοψήφισμα τοῦ ἀδελφοῦ κυπριακοῦ λαοῦ ὡς ἔαν ἦτο ἰδική του ἐλευθέρωσις καὶ ἀβίαστος ἐκδήλωσις καὶ διακηρύσσει δι, ἔαν οἱ Κύπριοι ἀδελφοὶ ζητοῦν τὴν ἑνωσὶν ὡς τὴν μόνην δυνατὴν λύσιν τοῦ ζητήματός των, καὶ οἱ ἐλευθεροὶ Ἕλληνες ζητοῦν τὴν ἀπόδοσιν τῆς θυματρὸς τῆς Κύπρου εἰς τὴν μητέρα Ἑλλάδα ὡς ἕνα δικαίωμα, τὸ ὁποῖον κανεὶς δὲν δύναται νὰ τῆς ἀρνηθῇ.

β') Διακηρύττει διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Κύπρου, ὡς καὶ τῆς Β. Ἡπείρου, δὲν εἶναι ζήτημα ἀφορῶν μόνον τοὺς Ἕλληνας τῶν περιοχῶν αὐτῶν, ἀλλ' ὀλοκλήρως τὸν ἐλληνικὸν λαόν, διὰ τὸν ὁποῖον ἀποτελεῖ ἱερὸν καθήκον ἡ ὀλοκλήρως τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ ἡ κατοχύρωσις τῆς ἀνεξαρτησίας ὀλοκλήρου τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Δι' ὃ καὶ ποιεῖται ἐκκλησίαν πρὸς ὀλοκλήρως τὸν πεπολιτισμένον κόσμον, ἰδιαιτέρως δὲ πρὸς τὸν μεγάλθυμον ἀγγλικὸν λαόν, ὅπως θέλῃ νὰ ἐκτιμῇ τὸς κοινὸς ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνας καὶ κατανοήσῃ πόσον βαθύτατα θίγονται αἱ πλεονεῦσαι τοῦ ἐλληνικοῦ χορδαὶ τῆς ἐλληνικῆς ψυχῆς ἀπὸ τὴν τύχην τῶν ὑποδούλων ἀδελφῶν.

γ') Ἐκφράζει τὴν θερμὴν εὐχὴν ὅπως ὑπὸ τὴν ἑνωσίαν ταύτην ἡ ὑπευθύνως χειριζομένη τὰς τύχας τοῦ ἔθνους ἐλληνικὴ κυβέρνησις, παραμερίζουσα πᾶσαν τυχὸν διπλωματικὴν ἐπιφύλαξιν, ἀναλάβῃ εἰς χεῖρας τὸ κυπριακὸν ζήτημα ὡς ὑπόθεσιν τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλλήνων καὶ τὸ θέσῃ εὐθαρσῶς ἐνώπιον τῆς φίλης καὶ προστατῆδος Ἀνάμεως, οὐχὶ ὡς ἐνέργειαν ἐχθρικήν, ἀλλ' ὡς προσπάθειαν κατοχυρώσεως τῶν πατροπαράδοτων δεσμῶν φιλίας, ἀπειλουμένων ἀπὸ τὴν γνωστὴν ἐκμετάλλευσιν κοινῶν ἐχθρῶν.

δ') Ἀξιοῖ ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ ἐν τῷ ἐλληνικῷ Κοινοβουλίῳ, ὅπως, ἐν περιπτώσει ἐμμονῆς τῆς κυβερνήσεως εἰς τὴν ἐπιφυλακτικὴν τῆς στάσιν, ἀναλάβουν εὐθαρσῶς τὴν ὑποστήριξιν τοῦ κυπριακοῦ ζητήματος ἐνώπιον τῶν ἀγγλικῶν Κοινοβουλίου καὶ τῆς ἀγγλικῆς κοινῆς γνώμης καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἐνώπιον τῆς διεθνοῦς τοιαύτης.

ε') Ἀναθέτει εἰς τὴν πανελλήνιον ἐπιτροπὴν ἀπελευθερώσεως τῆς Κύπρου, μετὰ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἐπὶ κεφαλῇ, ὅπως ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Προεδρίας τῆς Κύπρου παρακολουθήσῃ ἀγρόπνως

Η ΟΙΚΟΥΜ. ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΚΑΙ

ΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ ΔΥΤΙΚΗ ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ

Α'. Ἡ στάσις τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας.

Κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1949 ἐδημοσιεύθη ἀπόφασις τοῦ Βατικανοῦ ἀναφορικῶς πρὸς τὴν Οἰκουμενικὴν Χριστιανικὴν κίνησιν. Παρέχονται δι' αὐτῆς ὁδηγαί πρὸς τοὺς Ἐπισκόπους περὶ τοῦ τρόπου ἐπαφῆς τῶν πρὸς τοὺς ἡγέτας ξένων πρὸς τὴν Ρωμαϊκὴν Ἐκκλησίαν Χριστιανικῶν Ὁμολογιῶν, καὶ διὰ περὶ «τρόπου καὶ μέσων ὑπερασπίσεως διὰ κοινῆς ἐνεργείας τῶν θεμελιωδῶν ἀρχῶν τοῦ φυσικοῦ δικαίου καὶ τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας ἐναντίον τῶν συνδυασμένων ἐχθρῶν τοῦ Θεοῦ, περὶ ἀναδημιουργίας τῆς χριστιανικῆς τάξεως καὶ περὶ ἄλλων παρομοίων ζητημάτων» («Ἐκκλησία», 1-4-50 ἀριθ. 7 σελ. 101). Τὸ ὡς ἄνω ἐγγράφον ἔκαμε κάποιαν ἐντύπωσιν εἰς τὸν μὴ Ρωμαιοκαθολικὸν κόσμον τόσῳ μᾶλλον, ὅσῳ εἰς τὰς συνελεύσεις τῆς διεθνοῦς χριστιανικῆς κινήσεως οὐδέποτε ἐλάμβανον μέρος ἀντιπρόσωποι τοῦ Βατικανοῦ, οὐδὲ ὑπὸ τὴν μορφήν ἀπλῶν παρατηρητῶν, ὡς συνέβη εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν ποὺ συνήλθεν ἐν Ἀμστερνταμ τὸν Αὐγούστον τοῦ 1948. Εἰς τὰς ὁδηγίας αὐτὰς ὀρίζονται αἱ προϋποθέσεις τῆς συμμετοχῆς ἀντιπροσώπων τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας εἰς τὰ διεθνῆ χριστιανικὰ Συμβούλια καὶ συνιστᾶται αὐστηρῶς ἡ προσοχή των διὰ νὰ κρατήσουν τὰς συζητήσεις μακρὰν παντὸς θέματος θίγοντος τὴν ὑπόστασιν τῆς Ἐκκλησίας ὡς πρὸς τὸ πρωτεῖον τοῦ Ρωμαίου Ποντίφηκος, ὡς πρὸς τὴν φύσιν καὶ τὰ μέσα τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὡς πρὸς τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ μόνη ἀληθὴς ἔνωσις συντελεῖται μόνον μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ξένων πρὸς τὴν ρωμαϊκὴν Ἐκκλη-

σίαν χριστιανῶν εἰς τοὺς κόλπους τῆς τελευταίας.

Ἡ τοιαύτη κίνησις τοῦ Βατικανοῦ ὑπαγορεύεται περισσότερον ἀπὸ λόγους πολιτικῆς σκοπιμότητος παρὰ ἀπὸ σκοπὸν ἐξευρέσεως μιᾶς βάσεως χριστιανικῆς συνεννοήσεως μετὰ οἰανδήποτε ἀναγνώρισιν τῆς θέσεως τῶν ποικιλιωμένων προτεσταντικῶν Ἐκκλησιῶν.

Αἱ ὕλιστικαὶ κοσμοθεωρίαι μετεβλήθησαν εἰς πολιτειακὰ συστήματα καὶ ὀργανώθησαν εἰς ὅμιλον δυνάμεων ποὺ ἀπειλοῦν νὰ ἐκθεμελιώσουν τὴν πνευματικὴν πορείαν τῆς Ἱστορίας. Πρωτίστος καὶ θεμελιώδης πνευματικὸς θεσμὸς εἰς τὸν κόσμον εἶναι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Ἐντὸς αὐτῆς σώζεται ὁ ἄνθρωπος ὡς πνεῦμα, ὡς εἰκὼν Θεοῦ, καὶ ἡ ἐλευθερία ἀναπτύσσει τὴν δημιουργικὴν τῆς δυνάμιν καὶ μεταβάλλεται ἐντὸς τῆς κοινωνίας εἰς δικαιοσύνην καὶ ἀγάπην καὶ προάγεται ἡ ἀνθρωπίνῃ ἀξιοπρέπεια ὡς ὑψίστη ἀξία ἐντὸς τῆς Ἱστορίας. Ἐὰν ἐκυριάρχει ἡ ὕλιστικὴ ἀποψις τῆς ζωῆς καὶ αἱ πνευματικαὶ ἀξίαι ἐξωβελίζονται ὡς αὐταπάται, ὡς ψευδεῖς ἐπινοήσεις, ὡς διατείνεται ἡ κομμουνιστικὴ θεωρία, ἡ Ἐκκλησία δυσκόλως θὰ ἠδύνατο νὰ διατηρήσῃ ἀπαραιετώμενον τὸ κῆρὸς της, θὰ ἐγίνετο ὑποτελὴς τῆς κρατικῆς ἐξουσίας ποὺ εἶναι ὀργανωμένη εἰς ὁλοκληρωτικὸν καθεστὼς θεμελιωμένον ἐπάνω εἰς ὕλιστικὰς, εἰς πολιτικοοικονομικὰς βάσεις.

Ἡ Ρωμαϊκὴ καθολικὴ Ἐκκλησία, ποὺ ὀριθεῖ περὶ τὰ 400 ἑκατομμύρια πιστῶν πειθαρχημένων εἰς τὴν πνευματικὴν ἐξουσίαν τοῦ Βατικανοῦ, ἔλαβε θέσιν εἰς τὸν ἀγῶνα ποὺ διεξάγεται μετὰ δύο ἀντιμαχομένων συστημάτων Δυνάμεων καὶ μάχεται εἰς ὅλα τὰ ἐπίπεδα τὰ πνευματικὰ καὶ τὰ πολιτικὰ πρὸς ἀναχαίτισιν τοῦ ρεύματος τῶν ἐπικινδύνων ὕλιστικῶν ἰδεῶν πρὸς ματαίωσιν τῆς ἐπικρατήσεως μιᾶς μονοπλεύρου ὁλοκληρωτικῆς πολιτικοοικονομικῆς τάξεως εἰς τὸν κόσμον. Εἶναι πρόδηλον, ὅτι εἰς τὸν ἀγῶνα αὐτὸν εἶναι πρόθυμος νὰ συμπράξῃ μετὰ πᾶσαν δυνάμιν ἐτοίμην νὰ ἀποκρούσῃ τὸν κίνδυνον ποὺ ἐπεκρεμάσθη εἰς τὰ ἔθνη καὶ εἰς τὴν πνευματικὴν τῶν σταδιοδρομίαν.

Ἡ οἰκουμενικὴ χριστιανικὴ κίνησις τῶν Ἐκκλησιῶν εἰς τὴν Δύσιν δὲν δύναται καὶ αὕτῃ νὰ μὴ ἐπιθυμῇ νὰ συντονίσῃ τὰς χριστιανικὰς δυνάμεις, νὰ τὰς συνενώσῃ εἰς ἓνα πνεῦμα, εἰς μίαν προσπάθειαν πρὸς διάσωσιν τῶν πολιτικῶν ἀξιῶν καὶ τῶν ἐλευθέρων δημοκρατικῶν θεσμῶν. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ τοῦτο, πρέπει νὰ ὑπάρξῃ μιὰ συνταύτισις τῶν χριστιανικῶν συνειδήσεων εἰς ὀρισμένας θεμελιώδεις δοξασίας τῶν χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν. Ἐὰν ὁ Χριστὸς δὲν κυριαρχήσῃ εἰς τὰς καρδίας ὅλων ὡς μιὰ ζωντανὴ θεανδρική προσωπικότης, ὡς ὁ Μονογενὴς υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὡς ὁ βαθύτερος Λόγος τοῦ κόσμου καὶ τῆς Ἱστορίας, ἐὰν ὁ ἀγὼν δὲν ἀναληφθῇ ἐν ὀνόματι Του, ἐὰν Ἐκεῖνος δὲν

καὶ συντόνως τὴν πορείαν τοῦ ζητήματος καὶ, ἐν περιπτώσει κινδύνου ἀποτελματώσεως, ἀναλάβῃ ὑπευθύνως τὸν χειρισμὸν τῆς ὑποθέσεως, προβαίνουσα εἰς πᾶσαν ἐνέργειαν, τὴν ὅποιαν θὰ κρίνῃ ἀναγκαίαν διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ φλογεροῦ πόθου τῶν ὀποδούλων ἀδελφῶν, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ καὶ πόθον, ἀλλὰ καὶ καθῆκον τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ τῆς «Πανελληνίου Ἐπιτροπῆς ἐνώσεως τῆς Κύπρου», ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Σπυριδωνος, θὰ ἐπιδώσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα, τὴν κυβέρνησιν καὶ τὸ προεδρεῖον τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων, εἰς τοὺς ἐκπροσώπους τῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ Κοινοβουλίου τῆς Μ. Βρετανίας καὶ τῶν κυβερνήσεων ὅλων τῶν πολιτισμένων ἐθνῶν, τὰ ὁποῖα πιστεύουν εἰς τὴν ἐλευθερίαν καὶ ἀγωνίζονται δι' αὐτήν, καὶ τοὺς ἐκπροσώπους τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν τοῦ κόσμου».

ἐλευθερώση τὰς ψυχάς, δὲν ἐγκαθιδρυθῇ ὡς ἀμοιβαία ἀνοχή, ὡς ἀμοιβαῖος σεβασμὸς καὶ ἀμοιβαία ἀγάπη εἰς τὴν καρδίαν των, δὲν εἶναι εὐκὸλον νὰ ἐπιτευχθῇ ὁ συντονισμὸς τῶν χριστιανικῶν δυνάμεων πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς χριστιανικῆς ἀληθείας καὶ διάσωσιν τῶν ἐξ αὐτῆς γεννωμένων πολιτιστικῶν ἀξιών, πρὸς προαγωγὴν τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν κόσμον.

Ἡ θεία βασιλεία εἶναι ὁ θρίαμβος τῆς ἀγάπης καὶ τῆς δικαιοσύνης, εἶναι ὁ διὰ τῆς οἰκώσεως τοῦ ἀπολυτρωτικοῦ ἔργου τοῦ Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ μυστικὸς πρὸς Αὐτὸν σύνδεσμος τῆς ἐλευθερίας ἑνὸς ἐκάστου καὶ ὅλων ὁμοῦ, εἶναι ἡ ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ εἰς τὴν Ἀνάστασιν μετὰβασις τοῦ πιστοῦ καὶ συμπαράστασις τοῦ εἰς τὸ φῶς τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου πιστοποιεῖ τὴν ἀθανασίαν του καὶ τὴν αἰωνιότητά του. Οἱ χριστιανοί, εἰς τὴν γραμμὴν αὐτὴν τῆς ζωῆς ἱστάμενοι, ἐνοῦνται μὲ κέντρον καὶ πηγὴν ἐμπνεύσεως καὶ καθοδηγήσεως τὸν Κύριον Ἰησοῦν, ὁ ὁποῖος διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας εἶναι παρὼν ἐν μέσῳ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλ' ἡ Ρωμαϊκὴ Ἐκκλησία πιστεύει, ὅτι ἐκείνη εἶναι ἡ συντετελεσμένη βασιλεία τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. Ἡ σωτηρία ἐνεργεῖται μόνον διὰ τῆς ἀγιαστικῆς τῆς δυνάμεως καὶ ἐντὸς τῆς αὐστηρᾶς ὁργανώσεως τῆς ζωῆς τῆς. Ἡ ἱεραρχία τῆς, ὁ κληρὸς τῆς καὶ ὁ λαὸς εἰς μίαν αὐστηρὰν ἱεράρχειαν καὶ σιδηρὰν πειθαρχίαν μὲ ἐπικεφαλῇ τὸν Πάπαν ὡς τὸν γνήσιον ἀντιπρόσωπον τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκφράζουν τὸ νόημα τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας. Ἡ Ἐκκλησία οὕτω ἐμφανίζεται ὡς ἓνα φρούριον, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου ἀνευρίσκει ὁ πιστὸς τὴν λύτρωσίν του καὶ προφυλάσσεται ἀπὸ κάθε κίνδυνον παραχαράξεως τῆς γνησιότητος τῆς σφραγίδος τῆς χριστιανικῆς του ψυχῆς. Χάρις εἰς τὴν αὐστηρὰν πειθαρχίαν τῶν μελῶν τῆς, κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, κινεῖται ὡς δύναμις κολοσσιαία μεταξὺ τῶν ἔθνων, καί, ὅπου θέτει τὸ βάρος τῆς, προκαλεῖ αἵσθησιν εἰς τοὺς διαχειριζομένους τὰς τύχας τῶν λαῶν. Μία εἶναι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὴν ἀντίληψίν τῆς, καὶ αὕτη εἶναι ἡ Ρωμαιοκαθολικὴ Ἐκκλησία. Τὰ ἄλλα πλῆθη τῶν χριστιανῶν εἶναι οἱ πεπλανημένοι. Ἐὰν δὲ ἐκτὸς τῆς Ἐκκλησίας δὲν ὑπάρχει σωτηρία, οἱ μὴ Ρωμαιοκαθολικοὶ χριστιανοὶ μόνον ἐφ' ὅσον εἰσέλθουν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, εἰς τὴν μάνδραν τοῦ Χριστοῦ, παύουν νὰ εἶναι τὰ ἀπολλότα πρόβατα. Τώρα πῶς μὲ τοιαύτας ἀντιλήψεις εἶναι δυνατόν ἡ Ρωμαϊκὴ Ἐκκλησία νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὰ ὀχυρὰ τῶν μεγάλων παραδόσεων τῆς καὶ τῆς αὐστηρᾶς πειθαρχίας τῆς καὶ νὰ ἐπικοινωνήσῃ καὶ νὰ συνενωθῇ μυστικῶς μὲ ἐξωρωμαιοκαθολικὰς συνειδήσεις τῶν οἰωνδῆποτε Ὁμολογιῶν, ἔστω καὶ πρὸς διεξαγωγὴν ἀγώνος κατὰ ἀθέων καὶ ἐχθρῶν τῆς χριστιανικῆς πίστεως, τοῦτο εἶναι λίαν ἀμφίβολον, διὰ νὰ μὴ εἴπωμεν ἐντελῶς ἀδύνατον.

Ἐξ ἄλλου, ἐκεῖνο ποὺ ἐνδιαφέρει πρωτίστως τὴν οἰκουμενικὴν χριστιανικὴν κίνησιν εἶναι ἡ δημιουργία κοινῆς βάσεως, ἐπὶ τῆς ὁποίας νὰ στηριχθῇ μία μορφή ἐνότητος τῶν χριστιανικῶν συνειδήσεων καὶ νὰ εὑρεθῇ τὸ σχῆμα τῆς Una Sancta. Ἐντὸς αὐτῆς τῆς ἀναζητουμένης ἐνότητος εὑρίσκει τὸν λόγον τῆς ὑπάρξεώς του τὸ Οἰκουμενικὸν Συμβούλιον τῶν Ἐκκλησιῶν. Εἰμπορεῖ ὅλοι νὰ εἶναι σύμφωνοι ὡς πρὸς τὸν ἀγῶνα κατὰ τῶν κομμουνιστικῶν θεωριῶν καὶ τῶν μορφῶν τῆς κρατικῆς τῶν ἐξουσίας, ἀλλ' ὁ ἀγὼν ἄνευ τῆς χριστιανικῆς ἐνότητος θὰ ἐνεπνέετο μᾶλλον ἀπὸ τὴν πίστιν πρὸς τὴν ἀξίαν τῶν πολιτικῶν ἐλευθεριῶν καὶ εἰς ὠρισμένον τύπον πολιτικῶν διοικητικῶν μορφῶν, ὅπου νὰ σώζεται ἡ ἔννοια τοῦ πολίτου. Ὁ πολίτης ὅμως δὲν ἐκφράζει ὅλον τὸ νόημα τῆς ἀνθρωπίνης προσωπικότητος, τῆς ἐλευθερίας ὡς ἐκουσίας θυσίας, ὡς ἀγάπης καὶ ὡς ὠλοκληρωμένης δικαιοσύνης. Θὰ καταστῇ ποτε δυνατόν νὰ ἐνωθοῦν αἱ ψυχαὶ τῶν ἑκατομμυρίων χριστιανῶν εἰς ἓνα χριστιανικὸν φρόνημα, εἰς ἓνα προσανατολισμὸν πρὸς τὴν χριστιανικὴν ἀλήθειαν, εἰς τρόπον ὥστε μία Ἀρχὴ νὰ ἐξηγγελλε, νὰ ἡρμήνευεν εἰς μίαν φωνὴν τὸ ἐνιαῖον φρόνημα τῆς χριστιανωσύνης, κάτω ἀπὸ τὸ ὁποῖον θὰ ἐπετυγχάνετο ὁ συντονισμὸς τῶν χριστιανικῶν δυνάμεων εἰς ἓνα κοινὸν σκοπόν; Ὁφείλουν ὅλοι οἱ πάσης ἀποχρώσεως χριστιανοὶ νὰ ἐνταχθοῦν ἐντὸς τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας διὰ νὰ ἐνστερνισθοῦν τὸ πνεῦμά τῆς, τὰς δοξασίας τῆς, νὰ πειθαρχήσουν εἰς τὴν αὐστηρὰν διοίκησιν τῆς, νὰ δεχθοῦν τὰ μυστήριά τῆς καὶ τοὺς τρόπους τῆς ἀπολυτρώσεως ἑνὸς ἐκάστου, ὡς ἐκείνη ἀμειλίκτως ἀξιολογεῖ καὶ ὁρίζει, διὰ νὰ ἀνευρεθῇ ἡ ἀναζητουμένη ἐνότης ἐντὸς τοῦ χριστιανικοῦ πνεύματος. Διὰ ταῦτα ὅλοι αἱ προϋποθέσεις τῆς συνεργασίας τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν μετὰ τοῦ προτεσταντικοῦ κόσμου, ὡς τὰς ὁρίζουν αἱ ὁδηγίαι τοῦ Βατικανοῦ, στεροῦνται οἰουδῆποτε νοήματος, οἰουδῆποτε θετικοῦ περιεχομένου. Ἡ μόνη δὴθεν ὑποχώρησις εἶναι ἀποδοχὴ τῆς ἀπαγγελίας τῆς Κυριακῆς προσευχῆς ὡς κοινῆς προσευχῆς τῶν μετεχόντων ἀντιπροσώπων εἰς κοινὰς συσκέψεις. Δέον ὅμως νὰ ἀντιτάσσεται κατηγορηματικὴ ἄρνησις ἀπὸ τοὺς Ρωμαιοκαθολικοὺς ἐάν ἀποτολμηθῇ νὰ προβληθῇ ὕμνος ἢ τύπος προσευχῆς προτεσταντικῆς προελεύσεως, καὶ μόνον ἐὰν περιβληθῇ οὗτος μὲ ἔγκρισιν τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας εἶναι δυνατόν νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς τρόπος κοινῆς ἀνατάσεως καὶ συμπροσευχῆς πρὸς τὸν οὐράνιον Δομήτορα τῆς Ἐκκλησίας. Κατὰ τὴν Ρωμαϊκὴν Ἐκκλησίαν, δὲν ὑπάρχει ζῶν Χριστὸς ἐντὸς τῶν ἀποσπασθέντων ἀπὸ τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας χριστιανῶν. Βεβαίως διδύσκειται μεταξὺ τῶν ὁ Χριστός, ἀλλ' ὁ Χριστὸς αὐτὸς εἶναι μᾶλλον ἰδέα, δὲν εἶναι μυστηριακὴ ζωὴ, δὲν εἶναι ζῶσα Ἐκκλησία, δὲν εἶναι θεῖος ζῶν ὁργανισμὸς ἐγκλείων τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν, ἡ ὁποία ἐχορηγήθη ὑπὸ τοῦ Κυρίου καὶ τοῦ κορυφαίου τῶν Ἀποστό-

ΔΙΑ ΤΟ ΠΑΙΔΟΜΑΖΩΜΑ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Τοῦ Συνοδικοῦ Συμβουλίου τῆς ἐν Βέρνην Εὐαγγελικῆς
'Εκκλησίας :

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΤΟ ΣΥΝΟΔΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΝΟΡΙΑΣ

Προκλήρυξις σχετικῶς πρὸς τοὺς ἐλληνοπαῖδας τοὺς ἀπαχθέν-
τας εἰς τὰς Ἀνατολικὰς Χώρας.

Ἀδελφοί καὶ ἀδελφαί ἐν Χριστῷ,

Ἀπὸ τοῦ 1947 μέχρι τοῦ 1949, κατὰ τὸν ἀνταρτικὸν ἐλληνικὸν πόλεμον, περισσότεροι τῶν 30.000 ἐλληνοπαίδων μετηνέχθησαν εἰς Ἀλβανίαν, εἰς Βουλγαρίαν, εἰς Ρουμανίαν, εἰς Τσεχοσλοβακίαν καὶ εἰς Γιουγκοσλαυίαν. Κρατοῦνται οὕτοι ἐκεῖ ἐν στρατοπέδοις, ὅπου, παρὰ τὴν θέλησιν τῶν γονέων τῶν καὶ τῆς Πατρίδος τῶν, ἐκπαιδεύονται πολιτικῶς.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ Ο. Η. Ε., τὸ παγκόσμιον Συμβούλιον τῶν Γυναικῶν, ὁ Διεθνὴς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς, πολυάριθμοι φῶι αἱ ὑψώθησαν ἤδη κατὰ τῆς βίαιας ταύτης πράξεως ζητοῦντες παρὰ τῶν ἐν λόγῳ κυβερνήσεων νὰ ἀποδώσῃ τὴν ἐλευθερίαν εἰς τὰ παῖδια ταῦτα. Τὸ Συνέδριον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Γενεῆς ἀπηυθύνθη εἰς τὸ ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον, ἵνα μετὰ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ πράξῃ τὸ πᾶν ἵνα παῖδια ταῦτα ἀποδοθῶσιν εἰς τοὺς γονεῖς τῶν, ἐν εἶναι τοῦτο ἀναγκαῖον διὰ τῆς μεσολαβήσεως τῆς Ἑλβετίας. Ἡ Ὁμοσπονδία τῶν Πρατεσταντικῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἑλβετίας παρέσχε τὴν ὑποστήριξιν τῆς εἰς τὴν ἀναφορὰν ταύτην καὶ ἐξήτησε καὶ ἡ ἰδίᾳ ἀπὸ τὸ ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον πᾶν ὅ,τι δύναται ὑπὲρ τῶν παιδίων τούτων.

Ἡ Ἐκκλησία μας ἐνοῦται ὁλοψύχως εἰς τὰς πολλὰς ταύτας ἀναφοράς, διότι τρομάζομεν ἐκ τοῦ ὅτι, μετὰ δύο παγκοσμίου πολέμους, οἱ ὅποιοι κατηγορήσαν τὴν Εὐρώπην καὶ ἅλλα μέρη τοῦ κόσμου καὶ οἱ ὅποιοι θὰ ὤφειλαν νὰ μᾶς ὀδηγήσουν εἰς τὴν μετάνοιαν, τὰ δικαιώματα τὰ μᾶλλον ἱερὰ τῆς οἰκογενείας καὶ τὰ στοιχειώδη δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου δύνανται νὰ καταπατῶνται ἀκόμη ὑπὸ εὐρωπαϊκῶν κρατῶν.

Ἐκφράζομεν ὅλην τὴν χριστιανικὴν μας συμπάθειαν πρὸς τοὺς δυστυχεῖς γονεῖς καὶ τὸν ἐλληνικὸν λαόν, τὸσον ὁδυνηρῶς δοκιμασθέντας, Τρέφομεν τὴν ἐλπίδα, ὅτι χιλιάδες ἐλβετικῶν οἰκογενειῶν θ' ἀνοίξωσι τὴν ἐστίαν τῶν διὰ νὰ περιθάλψωσιν αὐτὰ τὰ παῖδια, ἢ ἢ χειρονομία αὕτη δύναται ν' ἀποδώσῃ εἰς αὐτὰ τὴν ἐλευθερίαν καὶ νὰ βοηθήσῃ εἰς τὸν ἐπαναπατρισμὸν τῶν.

Κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην τοῦ Πάσχα, καθ' ἣν ἐν Ἑλλάδι οἱ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί μας ἐκδηλοῦν μετὰ τῆς

λὼν Πέτρου καὶ ἐβεβαιώθη διὰ μέσου τῶν αἰώνων ὡς ἀδιάσπαστος συνέχεια μυστηριακῆς ζωῆς διὰ νὰ ὀδηγῇ τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν λύτρωσιν καὶ τὴν δικαίωσιν, ὡς τὴν ὀρίζει καὶ τὴν παραδέχεται ἡ παράδοσις τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ἀγγελία, ὅθεν, ἡ χαρακτηρισθεῖσα μάλιστα ὡς λίαν εὐχάριστος ὅτι ἡ Ρωμαιοκαθολικὴ Ἐκκλησία διήνοιξε θύραν ἐπικοινωνίας πρὸς τὴν Οἰκουμένην κίνησιν τῶν ποικιλιωμένων Χριστιανικῶν Ὁμολογιῶν τῆς Δύσεως, δὲν δύναται νὰ ἔχῃ οὐδεμίαν σοβαρὰν ἀνταπόκρισιν εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τοὺς θεμελιώδεις σκοπούς του.

† Ὁ Σάμου ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ

"Ἐπεται : Β'. Ἡ στάσις τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας.

συνήθους τῶν ζέσεως τὴν πίστιν τῶν εἰς τὸν ἀναστάντα Κύριον. Θέλομεν νὰ μεσολαβήσωμεν δι' αὐτούς, διὰ τὰ τέκνα τῶν καὶ διὰ τοὺς τόσον σκληρῶς πληγύντας γονεῖς τῶν.

Τοὺς συνιστῶμεν εἰς τὴν προστασίαν καὶ εἰς τὸ ἔλεος Ἐκείνου, εἰς ὃν ὅλη ἡ Χριστιανικὴ Ἐκκλησία ἀποδίδει μαρτυρίαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἐπαναλαμβάνονσα τὸν λόγον τοῦ μεγάλου Ἀποστόλου :

Ἀνέστη ὁ Κύριος, ἀληθῶς ἀνέστη !

Κύριε, ἐλέησον τοὺς ἀδελφούς μας· Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς !

Βέρνη, ἡμέρα τοῦ Πάσχα 1950

ΤΟ ΣΥΝΟΔΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἡ προκήρυξις αὕτη ἀναγνωσθήσεται ἀπὸ τοῦ ἁμβωνος κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα.

Τῆς Μονίμου Ἀντιπροσωπείας τῶν Γυναικῶν διὰ τὴν εἰρήνην :

ΜΟΝΙΜΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΕΘΝΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ : κ. Λουκιανὸς Λε Φούγιε 6, ὁδὸς τῆς Εἰρήνης Παρίσι (2E)

Παρίσι, 3 Μαρτίου 1950

Κυρία Πρόεδρε,

Κύριε Πρόεδρε,

Ἡ «Μόνιμος ἀντιπροσωπεία τῶν Γυναικῶν διὰ τὴν Εἰρήνην», ἥτις περιλαμβάνει γυναῖκας ἀνηκούσας εἰς τὰς διαφορωτάτας τάσεις, μέλη συνελεύσεων ἢ προσωπικότητας ἡνωμένας εἰς τὸ αὐτὸ ἰδεώδες εἰρήνης, ἀνέλαβεν εὐρείαν ἐκστρατείαν ὑπὲρ τῶν χιλιάδων ἐλληνοπαίδων, ποὺ ἀπῆχθησαν ἀπὸ τὴν οἰκογενεῖαν τῶν ὑπὸ τῶν ὁπαδῶν τοῦ Μάρκου.

Παρὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ὁργανισμοῦ Ἠνωμένων Ἐθνῶν ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου 1948, καὶ τὴν δρᾶσιν τὴν ἀναληφθεῖσαν ὑπὸ τῆς Διεθνοῦς Επιτροπῆς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ τοῦ συνασπισμοῦ τῶν Ἐταιρειῶν Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, οὐδεμία ἀποκατάστασις παιδιοῦ ἐγινε.

Ἡ ἐνταῦθα συνημμένη διακήρυξις θὰ σᾶς δώσῃ πᾶσας τὰς διευκρινήσεις περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἐκστρατείας μας καὶ τὰς λύσεις, τὰς ὁποίας προτείνομεν· κρατοῦμεν ἄλλως τε εἰς τὴν διάθεσιν σας ἐπίσημα ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα θὰ δύνασθε νὰ συμβουλευέσθε εἰς τὰ γραφεῖά μας.

Εἴμεθα πεπεισμένοι, ὅτι συνεκινήθητε καὶ ἡγανακτήσατε διὰ τὰς ἀρπαγὰς αὐτὰς παιδίων, αἱ ὁποῖαι ἀντίκεινται εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς διακηρύξεως τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Παιδιοῦ (Διακήρυξις τῆς Γενεῆς) καὶ βυθίζουσιν χιλιάδας μητέρων εἰς τὴν ἀγωνίαν.

Οὕτω σᾶς ζητοῦμεν :

1) Νὰ ἐνωθῆτε με ἡμᾶς ἵνα ἐνεργήσωμεν ἀπὸ κοινοῦ διὰ νὰ διαφωτίσωμεν τὴν δημοσίαν γνώμην, διὰ νὰ ὑποστηρίξωμεν τὴν δρᾶσιν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ διὰ νὰ προτείνωμεν τὰς ἰδικὰς μας λύσεις.

2) Νὰ φέρητε τὸ ζήτημα τῆς ἀρπαγῆς τῶν ἐλληνοπαίδων ἐνώπιον τῶν ἀγωνιζομένων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν σας καὶ νὰ ἐξεγείρητε πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὅλας τὰς δυνάμεις σας, τὰ τμήματά σας ἢ ὁμοσπονδίας σας.

3) Νὰ δημοσιεύσητε ἐν τῷ τοπικῷ, περιφερειακῷ ἢ ἐθνικῷ τύπῳ ἄρθρα περὶ τῆς ὑπὲρ τῶν ἐλληνοπαίδων ἐκστρατείας.

4) Νὰ δώσητε τὴν ἄμεσον συναίνεσίν σας διὰ νὰ μετᾶσχητε εἰς τὴν ἐκστρατείαν, ποὺ θὰ ἀρχίσῃ.

Αἱ γυναῖκες, αἱ μητέρες τῆς Ἑλλάδος, ἐκπέμπουν μίαν ἔκκλησιν εἰς τὰς μητέρας ὅλων τῶν χωρῶν, εἰς τὸν πεπολιτισμένον κόσμον ὁλόκληρον. Ὁφείλομεν πάντες καὶ πᾶσαι νὰ ἀνταποκριθῶμεν εἰς τὴν ἔκκλησιν ταύτην διὰ δράσεως ἀλληλεγγύης ἀμέσου καὶ συντονισμένης.

Ἀνακοινώσατε ἄνευ ἀναβολῆς τὴν συναίνεσίν σας.

ΤΑ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ ΝΟΣΗΛΕΙΑΣ ΤΟΥ Τ.Α.Κ.Ε. ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟΝ

Ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐκκλησίας Σεβ. Μητροπολίτου Λαρίσσης ἀνεκοινώθησαν τὰ πεπραγμένα τοῦ κλάδου ἀσθενείας τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. κατὰ τὴν πρώτην περίοδον ἀπὸ τῆς συστάσεώς του, ἥτις καλύπτει διάστημα 12 μηνῶν καὶ 24 ἡμερῶν (Φεβρουάριος 1949—31 Ἰανουαρίου 1950).

Ἡ νοσηλεία παρεσχέθη διὰ συμβεβλημένων ἢ μὴ: 23 Νοσοκομείων—Κλινικῶν—Σανατορίων Ἀθηνῶν 8 τοῦ Πειραιῶς καὶ Περιχώρων καὶ 7 τῶν Ἐπαρχιῶν.

Γνωρίζατέ μας τὸν ἀριθμὸν τῶν φυλλαδίων ποὺ θὰ ἠδύνασθε νὰ διαδώσῃτε εἴτε ἐν τῷ ὀργανισμῷ σας ἢ εἰς τοὺς περὶ ὑμᾶς κύκλους.

Ἐν τῇ ἀναμονῇ τῆς ἀπαντήσεώς σας, σὰς παρακαλοῦμεν νὰ πιστεῦσῃτε εἰς τὴν βεβαίωσιν τῶν καλλίστων αἰσθημάτων μας.

Ἡ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἔπονται 24 ὀνοματεπώνυμα 13 Κυριῶν καὶ 11 Δεσποινίδων, μετὰ τῶν τίτλων τῶν.

Ἡ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ:

ΚΥΡΙΑΙ ΖΕΡΜΑΙΝ ΤΟΥΚΕ, ΡΟΖΑ ΜΩΡΙΣ,
ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ ΜΠΡΑ, ΕΛΙΖΑ ΒΥ-Ι-ΓΙΑΡ

Ἐν τῇ συνημμένῃ διακηρύξει, περὶ ἧς ὁ λόγος ἐν τῷ ἔγγραφῷ τούτῳ, ἡ ἀρπαγὴ τῶν ἐλληνοπαίδων χαρακτηρίζεται ὡς ὑπαγομένη εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ΟΗΕ καταδικασθεῖσαν γενοκτονίαν καὶ τὴν παραβίασιν τῆς περὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου Διακηρύξεως τῆς Γενεύης, ἐξιστορεῖται ἡ ματαία προσπάθεια τοῦ Διεθνoῦς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ πρὸς ἐπαναπατρισμὸν τῶν παιδιῶν, ἐξαίρεται ἡ δυσκολία τοῦ καταρτισμοῦ ἐξελεγκτικῶν Ἐπιτροπῶν πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ ἐκασταχοῦ τῶν δορυφόρων ἀριθμοῦ τῶν κατακρατουμένων παιδιῶν, καθορίζεται ὁ σκοπὸς τῆς βιαιᾶς αὐτῶν ἀπαγωγῆς, καὶ καὶ προτρέπονται πᾶσαι αἱ γυναῖκες, συμμορφούμεναι πρὸς τὴν εὐχὴν τῶν ἐλληνίδων γυναικῶν, νὰ συνεργασθῶσιν εἰς τὸν σχηματισμὸν παιδοπόλεων πρὸς διάσωσιν τῶν διαφυγόντων τὸν ἐκπατρισμὸν ἐλληνοπαίδων.

»Πᾶς ἀνῆκων εἰς χώραν ὑπεραμυνθεῖσαν τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς ἐλευθερίας του ὡς σκεφθῇ—ἐπιλέγει ἢ διακήρυξις—ὅτι ἐν τῇ ἀρπαγῇ παιδιῶν ὑπάρχει περισσότερον ἀπὸ ἀνθρώπινον καὶ κοινωνικὸν ἔγκλημα, ὅτι αὕτη εἶνε ἔγκλημα κατὰ τῆς ἀνθρωπίνης προσωπικότητος καὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρώπου καὶ φόβος τελείας ἐκλείψεως ἐν τῷ μέλλοντι καὶ αὐτῆς τῆς ἐννοίας τῆς ἐλευθερίας».

Τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου τῶν Χ.Α.Ν. Σκωτίας:

Πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου τῆς Χ.Α.Ν. Ἑλλάδος Καθηγητὴν κ. Ἀμίλκων Ἀλιβιζάτον τὸ ἐν λόγῳ Συμβούλιον ἀπήντησεν ἀπὸ 1 Ἰουλίου εἰς τὴν ὁδὸν τῶν ἀρπαγέντων ἐλληνοπαίδων ἔκκλησιν διὰ τῆς ἀκολούθου ἐπιστολῆς:

Ἀγαπητὴ Κύριε Ἀλιβιζάτε,

Κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου τῶν Χ.Α.Ν. Σκωτίας ἐξουσιοδοτήθη δπως σὰς γράψω καὶ σὰς ἐκφράσω τὴν συμπάθειαν τῆς Ὁργανώσεως Σκωτίας πρὸς τὴν Ὁργάνωσιν Ἑλλάδος διὰ τὸ πλῆγμα δπερ ὑπέστησαν τόσαι ἐλληνικαὶ οἰκογένειαι λόγῳ τῆς ἀπαγωγῆς παιδιῶν εἰς χώρας μὴ χριστιανικὰς ὅπου διαπαιδαγωγοῦνται ὑπὸ ἐπιδράσεις ἀντιθέτους πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν τῶν γονέων τῶν καὶ πρὸς βλάβην τῆς ἀληθοῦς αὐτῶν εὐημερίας.

Εἰλικρινῶς ὑμέτερος

Κ. ΝΤΙΚΣΟΝ

Ἐκ τῶν ὡς ἄνω 31 νοσηλευτικῶν ἰδρυμάτων τῶν Ἀθηνῶν—Πειραιῶς—Περιχώρων (ἐξ ὧν 8 Σανατόρια) τὸ Τ. Α. Κ. Ε. ἔχει συνάψει σύμβασιν μετὰ τῶν 23. Τῶν λοιπῶν 8 ἐγένετο χρησιμοποίησις κατὰ προτίμησιν τῶν νοσηλευθέντων, τούτου ἐπιτρεπομένου ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ.

Ἐκ τῶν ἐπαρχιακῶν πάντα εἶναι συμβεβλημένα μετὰ τοῦ Τ.Α.Κ.Ε.

Ἐκ τῶν 75 διαμερισμάτων (Τοπ. Τ. Α. Κ. Ε.): ἔχουσι καταρτισθῇ συμβάσεις εἰς τὰ 43.

Ἐκ τῶν ὑπολοίπων 32, τὰ 12 ἐξυπηρετοῦνται παρὰ Νοσοκομείων καὶ Κλινικῶν ὁμοῦρον περιφερειῶν.

Διὰ τὰ ὑπόλοιπα 20 διαμερίσματα ἢ δὲν κατηρτίσθησαν εἰσέτι συμβάσεις ἢ, εἰς τινὰ ἐξ αὐτῶν, δὲν ὑπάρχουσι νοσηλευτικὰ ἰδρύματα.

Ἔργαστήρια συμβεβλημένα: Ἐν Ἀθήναις, ἀνὰ ἐν Ἀκτινολογικόν, Μικροβιολογικόν, Τομογραφίαν, Ἡλεκτροθεραπείαν. Εἰς τὰς Ἐπαρχίας 21.

Φαρμακεία: Συμβεβλημένα ἐν Ἀθήναις 1 καὶ ἐν Ἐπαρχίαις 16.

Σημειωτέον, ὅτι ἡ ἐξυπηρέτησις εἰς ἐργαστηριακὰς ἐργασίας καὶ εἰς παροχὴν φαρμάκων ἀσκεῖται καὶ παρὰ τῶν Νοσοκομείων—Κλινικῶν—Σανατορίων, ἐφ' ὅσον διαθέτουσι τοιαῦτα, ἢ ἀκόμη εἰς τινὰς ἐπαρχίας διενεργεῖται αὕτη καὶ παρὰ μὴ συμβεβλημένων ἐργαστηρίων καὶ φαρμακείων.

Ἡ εἰς φάρμακα καὶ ἀναλύσεις δαπάνη διὰ τοὺς 263 νοσηλευθέντας εἰς Νοσοκομεῖα κλπ. ἀνῆλθεν εἰς 83.713.229 δρ., διὰ δὲ τοὺς 154 μὴ τυχόντας νοσοκομειακῆς περιθάλψεως εἰς ἕτερα 23.983.450 δρ.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ φάρμακα τῶν νοσηλευθέντων εἰς Νοσοκομεῖα κλπ. 263 ἀτόμων, ἃς ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὁ ἐξῆς πίναξ:

Νόσοι	Ἀσθενεῖς	Ἡμέραι	Χρημ. ποσὸν	Ἀναλογία	
				κατὰ κεφ.	καθ' ἡμέρ. νοσηλείας
Φυματίωσις	20	3.363	23.478.600	1.173.930	6.981
Λοιπαὶ Νόσοι	243	5.864	60.234.629	247.936	10.271
Σύνολον	263	9.227	83.713.229	318.301	9.072

Ἡ κατὰ κεφαλὴν ἐπιβάρυνσις, λόγῳ φυματιώσεως, εἰς φάρμακα καὶ ἐργαστηριακὰς ἐξετάσεις εἶναι, ἔναντι τῶν λοιπῶν νόσων, ἡ μεγαλυτέρα, κατὰ τὰ ἐμφαινόμενα εἰς τὸν προσηγηθέντα πίνακα. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ μεγαλύτερον, ἔναντι τῶν λοιπῶν φαρμάκων, κόστος τῶν χρησιμοποιουμένων κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον εἰς τὴν φυματίωσιν στρεπτομυκινῶν.

Ἐννοεῖται, ὅτι ἡ χρῆσις φαρμάκων καὶ δι' αὐτὰς τὰς ἰδίας νόσους δὲν ἐμφανίζεται πάντοτε εἰς τὸ αὐτὸ ὕψος δι' ὅλα τὰ Νοσοκομεῖα καὶ Σανατόρια, ποικίλλουσα κατὰ ἀσθενῆ, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν ἀσχοῦντα τὴν θεραπείαν καὶ τὴν ἀκολουθουμένην, ὑφ' ἐκαστοῦ ἱατροῦ, μέθοδον.

Ἱατροὶ Σύμβουλοι: Ἐν Ἀθήναις, ἡ ὑπηρεσία αὕτη

ἀσκείται, συμφώνως τῷ Κανονισμῷ, ὑπὸ 9 ἰατρῶν Συμβούλων, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δὲ παρὰ τῶν Νομιτῶν ἢ τῶν Διευθυντῶν τῶν Ὑγειονομικῶν Κέντρων.

Ἀπὸ πλευρᾶς εἰδικότητος αἱ καταβληθεῖσαι ἀμοιβαὶ εἰς τοὺς ἰατροὺς Συμβούλους ἔχουσιν ὡς ἑξῆς :
Εἰς τοὺς ἐν Ἀθῆναις (9 εἰδικότητων) δρ. 28.105.000
Ἐπαρχίῳ » 7.167.000
Σύνολον » 35.272.000

Ἡ παρεχομένη εἰς τοὺς ἰατροὺς Συμβούλους ἀποζημίωσις ἀνέρχεται εἰς δρ. 20.000 διὰ τὰς εἰς τὸ ἰατρεῖον αὐτῶν ἐξετάσεις, διὰ δὲ τὰς ἐνεργουμένας παρὰ τῷ ἀσθενούντι τοιαύτας εἰς δρ. 40.000. Ἐκ τῶν 9 εἰδικότητων τῶν ἰατρῶν Συμβούλων Ἀθηνῶν τὴν πρώτην βαθμίδα εἰς ἀριθμὸν ἐπισκέψεων κατέχει ἡ τοῦ παθολόγου, καλύπτουσα τὰ 64% τοῦ συνόλου τῶν ἐπισκέψεων διὰ τοὺς ἐδῶ ἐξετασθέντας.

Ἡ εἰς τοὺς Νομιτῶν, ὡς ἀσκοῦντας χρῆναι ἰατρῶν Συμβούλων, παρεχομένη κατὰ νόμον ἀποζημίωσις συνίσταται ἐκ 15.000 δρ. διὰ τὰς ἐξετάσεις τῶν περιπατητικῶν ἀσθενῶν καὶ εἰς δρ. 20.000 διὰ τοὺς κατ' οἶκον αὐτῶν ἐξεταζομένους.

Νοσήλεια : Συνοπτικῶς ἐνοσηλεύθησαν δι' ὅλας τὰς νόσους :

Α'. Τυχόντες νοσοκομειακῆς περιθάλψεως (περιπτώσεις 263, ἡμέραι νοσηλείας 9.227) :

1. Νοσήλια (νοσοκομείων)	Δρ. 577.667.050
2. Φάρμακα ἀναλύσεις κλπ.	» 83.713.229
3. Πρόσθετος νοσηλεία κλπ.	» 15.978.130
4. Σύνολον	» 677.358.409
5. Ἀμοιβαὶ ἰατρῶν Συμβούλων (κατ' ἀναλογίαν περιπτώσεων)	» 22.245.855
6. Γενικὸν Σύνολον	» 699.604.268

Κατὰ ταῦτα ἡ μέση ἡμερησία δαπάνη νοσηλείας διὰ μὲν τὴν ἐν νοσοκομείῳ περιθάλψιν ἀνέρχεται εἰς δρ. 73.410, ἐὰν δὲ προστεθῇ καὶ ἡ ἀμοιβὴ τοῦ ἰατροῦ Συμβούλου, ἡ μέση ἡμερησία δαπάνη νοσηλείας ἀνέρχεται εἰς δρ. 75.821.

Β'. Τυχόντες ἐξετάσεως ἄνευ θεραπείας ἐν νοσοκομείῳ (περιπτώσεις 154) :

1. Φάρμακα, ἀναλύσεις κλπ.	Δρ. 23.983.450
2. Πρόσθετος νοσηλεία	» 3.585.000
3. Σύνολον	» 27.568.450
4. Ἀμοιβαὶ ἰατρῶν Συμβούλων (κατ' ἀναλογίαν 154 περιπτ. μέσ. ὅρος ἀμοιβῆς 84.585)	» 13.026.090
5. Γενικὸν Σύνολον	» 40.594.540

Ἐκ τῶν 263 τυχόντων νοσηλείας :

Ἐνοσηλεύθησαν	Προέλευσις ἐξ Ἀθηνῶν	Προέλευσις ἐξ Ἐπαρχιῶν	Σύνολον
Ἐν Ἀθῆναις 197	53	144	197
Ἐν Ἐπαρχίαις 66		66	66
Σύνολον 263	53	210	263

Ἐξάγεται ἐκ τοῦ πίνακος, ὅτι τὰ 75% περίπου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀσθενῶν ἐνοσηλεύθησαν εἰς Νοσοκομεῖα τῆς περιφερείας Ἀθηνῶν καὶ μόνον τὰ 25% ἐν ἐπαρχίαις. Ἐκ τῶν 197 νοσηλευθέντων ἐν Ἀθῆναις οἱ 53 προέρχονται ἐξ Ἀθηνῶν, οἱ δὲ 144 ἐξ ἐπαρχιῶν, ἥτοι ποσοστὸν 73% τῶν νοσηλευθέντων ἐν Ἀθῆναις προῆλθεν ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν.

Ἐκ τῶν καταρτισθέντων πινάκων τῶν κατ' ἀσθενεῖαν νοσηλευθέντων παρατηροῦνται τὰ ἑξῆς :

Τὴν πρώτην θέσιν κατέχει ἡ φυματίωσις, τόσον εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν νοσηλευθέντων, ὅσον καὶ εἰς τὸν χρόνον διαρκείας. Οὕτως, εἰς ἡμέρας νοσηλείας ἡ φυματίωσις καλύπτει τὰ 36,4% τοῦ συνόλου, πᾶσαι δὲ αἱ λοιπαὶ νόσοι τὸ ὑπόλοιπον 63,6%. Ἦτοι ἐπὶ συνόλου 9.227 ἡμερῶν νοσηλείας αἱ 3.363 ἀφορῶσι τὴν φυματίωσιν.

Τὴν πρώτην, ἐπίσης, θέσιν κατέχει ἡ φυματίωσις ὑπὸ ἔποψιν δαπάνης. Οὕτω, ἐπὶ συνόλου δαπάνης δρ. 699.604.264 ποσὸν 297.612.300 ἀφορᾷ τὴν φυματίωσιν, καλύπτον τὰ 42,5%.

Τὸ μέσον ἡμερησίον νοσήλιον αὐτῆς εἰδικῶς εἶναι 88.496 δρ. ἐναντι τοῦ ἐκ δρ. 75.821 μέσου ὅρου ἡμερησίου νοσήλιου ὅλων τῶν νόσων, γενικῶς λαμβανομένων.

Ἐξάγεται ἐπομένως, ὅτι καὶ ὑπὸ ἔποψιν χρόνου διαρκείας καὶ ὑπὸ ἔποψιν κόστους ἡ φυματίωσις εἶναι ἡ πλέον δαπανηρὰ νόσος.

Ἐκ τῆς ἀκολουθοῦσας συγκρίσεως προκύπτει τοῦτο σαφέστερον.

Νόσος	Ἀσθενεῖς	οἱ	ἡμέραι	οἱ	Δαπάνη	οἱ
Φυματίωσις	20	7,5	3.363	36,4	297.612.300	42,5
Λοιπαὶ νόσοι	243	92,5	5.864	63,6	401.991.964	57,5
Σύνολον	263	100.—	9.227	100.—	699.604.264	100.—

Εἶναι ἄξιον, πράγματι, νὰ παρατηρηθῇ, ὅτι, ἐνῶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκ φυματίωσης νοσηλευθέντων ἀνέρχεται, ἐναντι τοῦ συνόλου, εἰς 7,6%, αἱ ἡμέραι τῆς νοσηλείας τῶν ἀνέρχονται εἰς 36,4%, ἡ δὲ δαπάνη εἰς 42,5%.

Δευτέρα εἰς σειράν, ὑπὸ ἔποψιν ἡμερῶν νοσηλείας ἔρχεται ἡ κατηγορία «νόσοι προστάτου» με ποσοστὸν 9,3%, ἀκολουθοῦν δὲ αἱ λοιπαὶ νόσοι, ὡς ἀναφέρονται ἐν τῷ πίνακι.

Ἡ μέση διάρκεια νοσηλείας κατὰ περίπτωσιν :

Φυματίωσης ἡμέραι 168,1 λοιπῶν νόσων ἡμέραι 24,1.

Ἡ ἀναλογία διαρκείας τῆς νοσηλείας, κατὰ ἡσφαλισμένον (7611 άτομα) ἀνῆλθεν εἰς 1,2 ἡμέρας, ἡ δέ, κατὰ κεφαλὴν ἡσφαλισμένου, ἐπιβάρυνσις ὡς πρὸς τὸ σύνολον τῶν ἐν γένει δαπανῶν τοῦ Κλάδου (δρ. 750.223.509) εἰς δραχμὰς 98.570.

Ἡ νοσηρότης, ἐν σχέσει πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν τυχόντων νοσοκομειακῆς περιθάλψεως, ἀνῆλθεν εἰς 3,45. Ἦτοι ἐπὶ ἀριθμοῦ 100 ἡσφαλισμένων οἱ τυχόντες νοσοκομειακῆς περιθάλψεως ἀνῆλθον εἰς 3,45.

Συγκριτικῶς ἡ κίνησις τῶν ἐνταῦθα νοσοκομειῶν

καὶ τῶν ἐν ἐπαρχίαις ἔχουσιν ὡς ἑξῆς :

Νοσοκομεία—Κλινικαὶ	Ἡμέραι νοσηλείας	%	Νοσήλεια ἐκτὸς ἀμοιβῆς ἰατρ. Συμβούλων	%	Μέσων ἡμερησίων νοσηλείων
Ἀθηνῶν—Πειραιῶς	31 7.175	77,7	541.867.720	79,9	75.521
Ἑπαρχιῶν	74 2.052	22,3	135.490.689	20,1	66.086
Σύνολον	9.227	100,—	677.358.409	100,—	73.410

Ἐκ τούτων προκύπτουσι τὰ ἑξῆς :

α) Ἡ νοσηλευτικὴ κίνησις διεξήχθη, εἰς τὸ Κέντρον μὲν, διὰ 31 Νοσοκομείων—Κλινικῶν—Σανατορίων (ἐξ ὧν 23 τῶν Ἀθηνῶν καὶ 8 τοῦ Πειραιῶς καὶ περιχώρων), καλύψασα 7.175 ἡμέρας νοσηλείας, ἥτοι τὸ 77,7% τοῦ συνόλου αὐτῶν, δαπάνην δὲ 541.867.720 δρ., ἥτοι 79% τοῦ συνόλου αὐτῆς. Εἰς τὰς ἐπαρχίας δὲ διὰ 74 Νοσοκομείων—Κλινικῶν, καλύψασα 2.052 ἡμέρας, ἥτοι 22,3% τοῦ συνόλου, καὶ δαπάνην 135.490.000 δρ., ἥτοι τὰ 20,1% τοῦ συνόλου τῆς δαπάνης.

β) Τὸ μέσον ἡμερησίον νοσήλιον εἰδικῶς, διὰ μὲν τὰ Νοσοκομεία τοῦ Κέντρου εἶναι 75.521 δρ., διὰ δὲ τὰ τῶν ἐπαρχιῶν δρ. 66.086. Σημειοῦται, ὅτι ἐνταῦθα δὲν ὑπολογίζεται ἡ δαπάνη τῶν ἀμοιβῶν τῶν ἰατρικῶν Συμβούλων, ἀλλὰ μόνον τὸ κόστος τῆς εἰς τὰ νοσοκομεία καὶ Κλινικὰς νοσηλείας.

Δὲν εἶναι εὐκόλον νὰ κριθῇ, ἂν καὶ κατὰ πόσον ἡ παρατηρουμένη τάσις τῶν ἀσθενῶν τῆς ὑπαίθρου, ὅπως νοσηλευθῶσιν εἰς Νοσοκομεία τοῦ Κέντρου, εἶναι δικαιολογημένη. Πάντως πρέπει νὰ σημειωθῇ καὶ πάλιν, ὅτι, διὰ πολλὰς περιφερείας, δὲν ἔχουσιν, ἀκόμη, συναφθῇ συμβάσεις, ἡ δὲ ἐξυπηρέτησις τῶν ἀσθενῶν γίνεται, ἀναγκαστικῶς, ὑπὸ τοῦ Κέντρου, προτιμωμένου, ὥς εἶναι φυσικόν, ἔναντι τῶν πλησιεστέρων νοσηλευτικῶν ἰδρυμάτων.

Δέον νὰ ἐπιστηθῇ καὶ πάλιν τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἡ προσοχὴ τῶν διευθυνόντων τὰ Τοπικὰ Τ.Α.Κ.Ε. ἐπὶ τῆς ἀνάγκης, ὅπως συναφθῶσι αἱ τοιαῦται συμβάσεις, ἐφ' ὅσον μάλιστα, εἰς πλεῖστα ἐξ αὐτῶν, ὑπάρχουν νοσηλευτικὰ ἰδρύματα, δημόσια ἢ ἰδιωτικά, καλῶς λειτουργοῦντα. Τοιοῦτοτρόπως θὰ ἐπετυγχάνετο μικρότερον κόστος νοσηλείας, αἱ δὲ ἐπαρχίαι δὲν θὰ ἐστεροῦντο τῶν ἐκ τῆς τοιαύτης κινήσεως καὶ συναλλαγῆς ὠφελιμάτων.

Ἐνταῦθα πρέπει νὰ προστεθῇ ἀκόμη, ὅτι, ἐφ' ὅσον ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν ἀσθενῶν περιφερειῶν τινῶν, ἔστω καὶ ἐλαχίστων, γίνεται σήμερον ὑπὸ τῶν ἐκεῖ νοσηλευτικῶν—φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων, ἀδαπάνως, κατὰ τὸ σημεῖον τοῦτο ἡ παροῦσα στατιστικὴ καθίσταται ἀναλόγως ἑλλιπής.

Ὑπὸ ἐποψιν ἐκβάσεως τῶν νόσων δὲν ὑπάρχουσιν ἐπαρκὴ στοιχεῖα, ὥστε νὰ διακρίνονται αἱ περιπτώσεις ἰάσεως, βελτιώσεως, παραμονῆς εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν κλπ. Πάντως οὐδεὶς θάνατος ἐσημειώθη, κατὰ τὴν ὑπὸ κρίσιν ἐτησίαν περίοδον, εἰς τοὺς νοσηλευθέντας.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ἡ πανελλήνιος ἀξίωσις.

Ἡ 21 Ἰουλίου ἐσημείωσεν ἓνα ἐκ τῶν μεγάλων σταθμῶν τῆς ἐλληνικῆς ζωῆς. Εἶνε σύμφυτος πρὸς τὴν ἐλληνικὴν ψυχὴν τῆς ἐλευθερίας ὁ πόθος, καὶ διὰ τοῦτο δόσεις αὐτῆ δεσμεύεται, συγκλονεῖται μέχρι βαθέων καὶ εἰς οὐδὲν λογίζεται πρὸς ἀνάγκησιν τῆς ὁσονδῆποτε μεγάλας θυσίας. Ὁρμαθὸς ἀτελευτήτων ἀγώνων καὶ θυσιῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ κατὰ τῆς δουλείας ἀπετέλεσε καὶ ἀποτελεῖ τοὺς στήμονας τῆς ἱστορίας τοῦ Γένους μας, νίκαι δ' ἐκάστοτε περιφανεῖς ἔσπευαν τὰς ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἐξορμήσεις τῆς ἐλληνικῆς εὐψυχίας. Αἱ πανελλήνιοι ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τοῦ δικαίου αἰτήματος τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ ἀποτελοῦν διάτορον κατὰ τῆς δουλασύνης του διαμαρτυρίαν, εἶνε δ' ἀδύνατον νὰ χρονίσῃ ἀορίστως τῶν πεπεδημένων ἢ συμφορὰ. Ἡ ὁλοκλήρου τοῦ ἐλληνισμοῦ ἐκπῆξις συμπαράστασις εἰς τὴν πρὸς Κύριον ἀπὸ τῆς Κύπρου φωνῇ ἀποβαίνει εἰς τὰ ὧτα τοῦ Παντοδυνάμου μάλλον εὐάκουστος διότι, ὥς λέγει ὁ θεὸς Χρυσόστομος, «οὐ τοσαύτην δύναμιν ἔχει ἡ εὐχή, ὥς διὰ μετὰ τῶν μελῶν τῶν οἰκείων γίνηται, ὥς διὰ ὁλόκληρον τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας ὁμοθυμαδὸν ἀναπέμπῃ τὴν δέησιν μὲ φωνῇ, ἱερῶν παρόντων καὶ τὰς εὐχὰς τοῦ κοινοῦ πληθους ἀναφερόντων». Εἰς τὴν περίπτωσιν δὲ ταύτην ὁ τὰς δεήσεις ἐκ προσώπου τῶν ἐκατομμυρίων ἐλλήνων ἀναφέρων πρὸς τὸν Κύριον τῶν δυνάμεων καὶ ἐν εὐαγγέλιῳ τῶν πανελλήνιων ἀξίωσιν εἰς πανελλήνιον δημοψήφισμα συντονίσας εἶνε αὐτὸς ὁ τῆς ἐλληνικῆς Ἐκκλησίας Πρωθυεράρχης, συνεχίζων τὴν παράδοσιν τῶν ἐκπαλαί ἐπωμιζομένων τὴν ἐλληνορθόδοξον ἐθναρχίαν

.....
Ὁδοιπορικά : Ἀνῆλθον εἰς 10.024.650.

Ἐχομεν εἰσελθεῖν εἰς τὸ δεύτερον ἔτος τῆς λειτουργίας τοῦ θεσμοῦ, πρὸς τὸν ὁποῖον οἱ ἡσφαλισμένοι μὲ τόσῃν ἀγάπῃ καὶ ἐλπίδῃ προσβλέπουν. Ἡ Διοίκησις τοῦ Τ.Α.Κ.Ε., παρὰ τὸ τεράστιον οικονομικὸν βάρος τὸ δημιουργούμενον ἐκ τοῦ Κλάδου ἀσθενείας, προήλθεν ἤδη εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπεκτάσεως τῆς περιθάλψεως καὶ εἰς τὰς συζύγους τῶν μετόχων. Θεωροῦμεν ἐνδεδειγμένον νὰ τονίσωμεν καὶ πάλιν, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ὅτι, εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπεκταθῇ ἡ λειτουργία τοῦ θεσμοῦ καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας, διὰ τῆς συνάψεως, μερίμνη τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν ὡς Προέδρων τῶν Τοπικῶν Τ.Α.Κ.Ε. τῶν πρὸς τοῦτο συμβάσεων μετὰ τῶν ἐκεῖ νοσηλευτικῶν ἰδρυμάτων. Δέον ἐπίσης νὰ ἐπιστηθῇ ἡ προσοχὴ ἐπὶ τῆς ἐξασφαλίσεως καλλιτέρων, εἰ δυνατόν, ὄρων τῶν συμβάσεων, τῆς παρακολουθήσεως εἰς τὴν λήξιν τῶν προθεσμῶν νοσηλείας, τοῦ δυνατοῦ ἐλέγχου τῶν χορηγουμένων φαρμάκων καὶ τῶν τιμῶν αὐτῶν καὶ τέλος τῆς λογικῆς χρήσεως ὑπὸ τῶν μετόχων τοῦ δικαιώματος τῆς νοσηλείας.

Ταῦτα, νομίζομεν, θὰ πρέπη νὰ ἰσχύουν πάντοτε καὶ νὰ ἀκολουθῶνται κατὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Κλάδου, πολὺ δὲ περισσότερον τώρα, ὅτε ὁ θεσμὸς διανύει τὰ πρῶτα αὐτοῦ βήματα.

ελλήνων εκκλησιαστικῶν ἡγετῶν, ὅσους τὸ πεποιθέναι ἐπ' ἄρχοντας ἀπεδεικνύετο φροῦδη ἐλπίς καὶ ἀτέλεστον φρόνημα.

Ὁρθοφροσύνης υπόμνησις.

Ἡ διὰ τοῦ δημοψηφίσματος εἰς τὴν ὑψίστην τοῦ ἀκμὴν ἐκδήλωσις τοῦ ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος δικαιοτάτου αἰτήματος τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ καὶ ἡ ἐναντι αὐτοῦ ἀρνητικὴ μέχρι τοῦδε στάσις τῶν κυβερνῶντων βρετανικῶν κύκλων, ἐκδηλωθεῖσα καὶ εἰς τὴν ἐντολὴν αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ἀγγλικοῦ τύπου παρασιώπησιν τῆς πανελληνίου τῆς ἐνώσεως κραυγῆς, ὑπενθυμίζουν εἰς ἡμᾶς τί ἐλευθέρως ἐγράφετο πρὸ πενταετίας ἐν τῇ αὐτῇ Ἀγγλίᾳ, ὅτε ἀνεμπόδιτος ἐξεδηλοῦτο ἡ ὁρθοφροσύνη τῶν κύκλων, ἐν οἷς πρυτανεύει ἡ ἀντίληψις τοῦ δικαίου καὶ ὁ σεβασμὸς πρὸς τὴν ἔννοιαν τῆς ἐλευθερίας. Οἱ «Ἐκκλησιαστικοὶ Καιροὶ» δηλαδὴ τοῦ Λονδίνου, κρινόντες τότε ἐν κυρίῳ ἀρθρῷ τὸ ἐν Κύπρῳ ὑπὸ τοῦ «πείσματος» τοῦ βρετανικοῦ ὑπουργείου τῶν Ἀποικιῶν» δημιουργηθὲν ἀδιέξοδον, ἔγραψαν σὺν ἄλλοις ὅτι «ὁ πληθυσμὸς τῆς Κύπρου εἶνε καταθλιπτικῶς ἐλληνικὸς καὶ οἱ κάτοικοι τῆς λίαν φυσικῶς ἐπιποθοῦν στενωπότην ἔννοιαν μετὰ τῶν ἀδελφῶν τῶν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, σημαντικαὶ δὲ κινήσεις ἐγένοντο πρὸς ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῆς βρετανικῆς διακυβερνήσεως καὶ ἔννοιαν μετὰ τῶν ἐν Ἑλλάδι συμπατριωτῶν. Τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος σήμερον, ὥς εἴπω ποτὲ ἄλλοτε, διακείται φιλικῶς πρὸς τὴν Βρετανίαν. Ἀλλὰ καὶ ἡ Βρετανία, ἐξ ἄλλου, ἔχει εἰδικὰς πρὸς τὴν Ἑλλάδα ὑποχρεώσεις διὰ τὴν πίστιν τῆς κατὰ τὴν περίοδον τῶν ἡς ὑπέστησαν οἱ Ἕλληνες δοκιμασιῶν, αἵτινες ἦσαν πολλὴ σκληρότερα τῶν ἐν Βρετανίᾳ. Μία γενναία προσπάθεια πρὸς θεραπείαν τῆς πνοροσύνης ταύτης πληγῆς τῆς ἀποικιακῆς διακυβερνήσεως θὰ ἀπετέλει πραγματικῶς ἀξιόλογον συμβολὴν πρὸς ἴασιν τοῦ τραυματισμένου σώματος τῆς Εὐρώπης».

Ἄλλη.. ἀνακάλυψις.

Εἰς προσφάτως ἐκδοθὲν βιβλίον τοῦ ὁσσηνὸς χειρουργοῦ καθηγητῆς Γκούνναρ Νύστρομ, προσπαθῶν «νὰ ἐξηγήσῃ ἐπιστημονικῶς» τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῇ βάσει μὲν, ὡς λέγει, τῶν ἀγιογραφικῶν ἐνδείξεων, ἀλλὰ καὶ τῶν συγχρόνων ἐπιστημονικῶν καὶ λατρικῶν γνώσεων, ἵνα οὕτω «γεφυρώσῃ τὸ μεταξὺ τῆς θρησκείας καὶ τῆς ἐπιστήμης χάσμα», φέρει τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν μὴ ἀποθανόντα ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, ἀλλ' ἀπλῶς ἀπολέσαντα τὰς αἰσθήσεις του, διότι τὸ μὲν ἐκ τῆς πλευρᾶς του ἐξεληθὲν αἷμα ἀποδεικνύει ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔζη, τὸ δ' ἐκρεῦσαν ὕδωρ δρεῖλετο εἰς προελθοῦσαν ἐκ τοῦ κλονισμοῦ ἐξίδρωσιν. Ἄλλ' ἐκ τοῦ ὅτι ὁ κ. Νύστρομ φέρεται ὡς διάσημος χειρουργὸς δὲν ἐπεται ὅτι εἶνε καὶ ἀρμόδιος νὰ προβαίῃ εἰς κρίσεις καὶ «πέρα τῶν πεδίων», ἀφοῦ μάλιστα φησὶται ἀγνοῶν ὅτι ἡ περὶ ἀπλῆς ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ λιποθυμίας τοῦ Ἰησοῦ ὁρθολογιστικὴ θεωρία καὶ παμπάλαια εἶνε καὶ ἐκ τῶν μᾶλλον ἐπιπολαίων καὶ ἀρδρὴν ἀνηρημένην εἰς τὴν αὐτὴν ἀναρμοδιότητά του καταλογιστέα καὶ ὅσα λέγει περὶ χάσματος δῆθεν μεταξὺ θρησκείας καὶ ἐπιστήμης, τὸ ὁποῖον

μάλιστα εἰ μᾶλλον διευρύνει ἀντὶ νὰ γεφυρώσῃ δι' ὅσων ἐπιχειρεῖ. Διότι τοῦ χάσματος τούτου, ὅπου δὲν ὑπάρχει, δημιουργὸς εἶνε μία κατηγορία ἐπιστημόνων, εἰς ἣν προφανῶς ἀνήκει καὶ ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος καθηγητῆς.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ, συνεδρίασας κατ' ἐπανάληψιν ὅτε μὲν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου, ὅτε δὲ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ πρώτου τῇ τάξει, διετύπωσεν υπόμνημα σχετικὸν πρὸς τὰ ἀπασχολοῦντα τὴν Ἐκκλησίαν ζητήματα, ὅπερ διὰ τῶν Σεβ. Φλωρίνης, Ἐδέσσης-Πέλλης, Μεσσηνίας καὶ Παροναξίας ἐπέδωκε τῷ Προέδρῳ τῆς Ἑλλην. Κυβερνήσεως, τῷ Ἀντιπροέδρῳ αὐτῆς καὶ τῷ Ὑπουργῷ Ὁρθοκυμάτων καὶ Παιδείας. Ἀκολούθως ἡ αὐτὴ Ἐπιτροπὴ ἐπεσκέφθη καὶ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων, πρὸς οὓς, σὺν τῇ ἐπιδόσει τοῦ ὑπομνήματος τούτου, ἀνέπτυξε διεξοδικῶς τὰ ἐν αὐτῷ διαλαμβανόμενα ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κατὰ τὸ λήξαν δεκαπενθήμερον προήδρευσεν ἐπανειλημμένως, ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ, τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνώσεως τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Ἑλλάδος.

—Καθ' ἣ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Πανελλήνιος Ἐπιτροπὴ Ἐνώσεως τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Ἑλλάδος εἶχεν ἀποφασίσει, ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ Σταδίῳ, καταμέστω μυριάδων λαοῦ, τῇ 21 λήξαντος μηνὸς ἐτελέσθη ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου εἰδικῇ εὐκτήριος λιτάνευσις ὑπὲρ τῆς πληρώσεως τοῦ αἰσιγῆτου πόθου τῆς Κύπρου πρὸς ἔννοιαν μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος. Ἡ ἐν τῷ Σταδίῳ συγκέντρωσις συσώμου τοῦ λαοῦ ἀπετέλεσε γενικὸν συναγεμνόν, εἰς δὲ ἐκινήθησαν πάντα τὰ ἰδρύματα, αἱ ὁργανώσεις, αἱ ἐνώσεις, τὰ σωματεῖα, αἱ ἀδελφότητες, οἱ σύνδεσμοι, οἱ σύλλογοι, οἱ ὅμιλοι, αἱ συνομοσπονδία, πάντες συναισθανόμενοι κοινὸν ἐπιτακτικὸν καθήκον νὰ διατρανώσωσιν ὡς πανελλήνιον ἀξιώσιν τὴν συμπαράστασιν ὁλοκλήρου τοῦ ἐλληνικοῦ Γένους εἰς τὸν ὑπὸ τῶν Κυπρίων ἀναληφθέντα ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως ἀγῶνα. Οὕτω περὶ τὴν 7.30 μ.μ. ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ἡμφιεσμένος τὸν ἀρχιερατικὸν μανδύαν καὶ περιτοχιζόμενος ὑπὸ τῶν Σεβασμιωτάτων συνοδικῶν Φλωρίνης κ. Βασιλείου, Γόρτυνος-Μεγαλοπόλεως κ. Γερμανοῦ, Ἐδέσσης-Πέλλης κ. Παντελεήμονος καὶ Μεσσηνίας κ. Χρυσστόμου φερόντων τὰ ὀμόφορα αὐτῶν, τῇ συνοδείᾳ καὶ τῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κυρηναίας κ. Κυπριανοῦ Κυπριακῆς Πρεσβείας καὶ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀργυροκάστρου κ. Παντελεήμονος, προπορευομένων τῶν ἐξαπεκρύγων μετὰ τοῦ Ἐσταυρωμένου εἰσῆρχετο εἰς τὸ στάδιον ἐν μέσῳ τοῦ ἀπὸ τῶν προπυλαίων μέχρι τῆς ἐν τῷ στίβῳ ἐστημένης ἐξέδρας εἰς στίχους ἐκατέρωθεν παρατεταγμένου ἱεροῦ Κλήρου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Ἡ Α. Μ. ἅμα ἀνελθὼν ἐπὶ τὴν ἐξέδραν εἶπε τὸν ἐν ἀρχῇ τοῦ ἀνά χειρὸς φύλλου δημοσιευόμενον λόγον, μετὰ δέησιν δ' ὑπὲρ τῆς ἀποδόσεως εἰς τὴν ἐλευθερίαν καὶ τῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐνώσεως τῆς τε Κύπρου καὶ τῆς βορείου Ἠπείρου καὶ ἀφοῦ ἀπὸ μυριάδων στομάτων ἐψάλη τὸ «τῇ ὑπερμάχῳ», ἀνεκοινώθη τὸ Ψῆφισμα ἐν μέσῳ τῶν ἐνθουσιαστικῶν ἐκδηλώσεων τοῦ παλλαϊκοῦ συναγεμνοῦ. Τὴν συγκινητικωτάτην τελετὴν ἐπεσφράγισεν ὁ Ἐθνικός Ὕμνος.

Παρόμοιοι συναγεμνοὶ ἐγένοντο αὐθημερὸν καθ' ἡμέραν τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὸν Ἑλληνισμὸν τοῦ ἐξωτερικοῦ.

—Τῇ πρώτῃ τῆς προπαρελθούσης Παρασκευῆς (21) τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον ἐπεσκέφθη ὁ Ἀρχηγὸς

τοῦ Ἀμερικανικοῦ Στόλου τῆς Μεσογείου Ναύαρχος κ. Βαλλεντάιν.

Τὴν 11ην προΰνῃν τῆς ἐπομένης ἡ Α. Μ., συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἑδέσεως κ. Παντελεήμονος καὶ τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, ἀνταπέδωκε τὴν ἐπίσκεψιν κατελθὼν εἰς Πειραιᾶ καὶ δι' ἀναμενούσης ἐπὶ τούτῳ βενζινακάτου τοῦ Ἀμερικανικοῦ Στόλου διαπεραιωθεὶς ἐπὶ τῆς ναυαρχίδος, ὅπου ὑπεδέχθη αὐτὸν ὁ Ναύαρχος Βαλλενστάιν μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τοῦ πληρώματος, παρατεταγμένου ἐπὶ τοῦ καταστρώματος πρὸς ἀπόδοσιν τῶν κεκανονισμένων τιμῶν.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ὁ Ναύαρχος ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου διάφορα εἶδη ὑπὲρ τῶν πτωχῶν ἐκ μέρους ἑαυτοῦ καὶ τῶν πληρωμάτων τῶν πολεμικῶν. Ὁ Μ. Ἀρχιεπίσκοπος προσφωνῶν τὸν Ναύαρχον ἐπὶ τῇ εὐγενῇ δώρεα εἶπε :

«*Ἀγαπητὲ Ναύαρχε,*

Ἡ εὐγενὴς χειρονομία τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ναυτικοῦ νὰ προσφέρῃ συμβολικῶς τὴν παροῦσαν βοήθειαν εἰς τὸν ὑποφέροντα Ἑλληνικὸν λαὸν διὰ τῆς Ἐκκλησίας του μὲ συγκινεῖ βαθύτατα, ἐφ' ᾧ καὶ ἐκφράζω τὰς θερμὰς εὐχαριστίας τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸν εὐγενῆ Ἀμερικανικὸν λαόν, ἐκπροσωπούμενον ἐν προκειμένῳ ἀπὸ τοῦ ἐνδοξοῦ Ναυτικόν του.

Σύμπας ὁ κόσμος ἀντιμετωπίζει σήμερον τρομακτικὰ προβλήματα, ἡ λύσις τῶν ὁποίων σημαίνει ζωὴν ἢ θάνατον. Εἴμαι βέβαιος, διὲ πᾶς λογικὸς καὶ ἐν ταυτὶ πᾶς ἡθικὸς ἄνθρωπος θὰ προτιμῇ τὴν ζωὴν. Ἀλλὰ ἡ ζωὴ αὕτη τότε μόνον εἶναι ἀξία τοῦ ὀνόματός της, διὰν ἐμπνέεται ἀπὸ τὰ ὑψηλὰ ἰδεώδη τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ.

Ἀποδέχομαι τὰ δῶρα ταῦτα, προσφερόμενα κατὰ τόσον ὑποχρεωτικὸν τρόπον ἀπὸ ὑμᾶς καὶ τὸ γενναῖον πλήρωμα τοῦ πολεμικοῦ σας, ὡς σύμβολον τῆς χριστιανικῆς ἐκείνης ἰδεολογίας, ἡ ὁποία ἐμπνέει τὸ εὐλογημένον ἔθνος σας νὰ ἐνεργῇ ὡς ἐνταγεῖ ἐναντι τοῦ ὑποφέροντος κόσμου.

Τὸ γεγονός, διὲ ὅπισθεν τῶν ὅλων τούτων τοῦ πολέμου, τὰ ὁποῖα πᾶς καλῆς πίστεως ἄνθρωπος γνωρίζει διὲ εἶναι μέσα πρὸς διαφύλαξιν τῆς εἰρήνης τοῦ κόσμου, κρατεῖτε ἐπίσης σταθερῶς καὶ τὰ ἄλλα ἐκεῖνα πνευματικὰ ὅλα τῆς ἀμοιβαίας καὶ ἐν χριστιανικῷ πνεύματι κατανόησός μετὰ τῶν ἄλλων ἐθνῶν, καταδεικνύει διὲ ἀντιλαμβάνεσθε τί σημαίνει πραγματικὴ εἰρήνη, μία εἰρήνη ἔχουσα ὡς μοναδικὴν τῆς βάσιν τὴν χριστιανικὴν ἀγάπην καὶ δικαιοσύνην.

Ἀπενθύνω ἐπὶ τούτοις θερμὴν καὶ εὐχρινῆ εὐχὴν πρὸς τὸ Ἀμερικανικὸν Ναυτικὸν καὶ δι' αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἀμερικανικὸν λαόν, εὐχόμενος ἐγκαρδίως αὐτοῖς πάσαν εὐτυχίαν καὶ δύναμιν ἐπ' ἀγαθῷ ὁλοκληροῦ τοῦ κόσμου».

—Τῇ 27 παρελθόντος μηνὸς ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐπισκεφθεὶς ἀλληλοδιαδόχως τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοὺς Πρεσβευτὰς τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Γαλλίας, τῇ δ' ἐπομένῃ τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων, ἐπέδωκεν εἰς αὐτοὺς τὸ κατὰ τὴν ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ Σταδίῳ παλλαϊκὴν συγκέντρωσιν τῆς 21 Ἰουλίου ὁμοφώνως ἐγκριθέν Ψήφισμα ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος.

—Ἀπὸ τῆς 17 λήξαντος μηνὸς μέχρι καὶ τῆς παρελθούσης Πέμπτης (27) ὁ Μακαριώτατος ἐδέχθη τὰς ἐπισκέψεις τοῦ ὑφυπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν κ. Σπαῆ (17), τοῦ ἐξ Ἱεροσολύμων ἀφικομένου ἀμερικανοῦ καθηγητοῦ Rev. Kenneth Willis Clark (18), τῶν παρὰ τῇ Σιβιτανιδεῖῳ Σχολῇ ἐκπροσώπων τῆς Ἀμερικῆς Ἀποστολῆς κ. κ. Ντόυλ καὶ Νισεμάγερ (19), τοῦ κ. Κ. Τσαλδάρη (22), τοῦ κ. Ἑμμ. Τσουδεροῦ πρὸς συνεργασίαν ἐπὶ ζητημάτων τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ Ὑπουργοῦ Ὁρησκευμάτων καὶ Ἑθν. Παιδείας κ. Νόβα πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν, τῆς Κυπριακῆς Πρεσβείας, ὡς καὶ πολλῶν Ἐπιτροπῶν, κληρικῶν καὶ λαϊκῶν.

—Τῇ πρώτῃ τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς (28) ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐδέχθη τὴν Κυπριακὴν Πρεσβείαν ἐπὶ τῇ ἀναχωρῇ αὐτῆς εἰς Λονδίνον, τὸ δὲ ἐσπέρας παρέθηκεν εἰς αὐτὴν δείπνον, εἰς δ' παρεκάθησαν καὶ οἱ Σεβασμιώτατοι Συνοδικοὶ Σύεδροι Μητροπο-

λίται Φλωρίνης κ. Βασιλείος, Ἑδέσεως κ. Παντελεήμων καὶ Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος καὶ ὁ Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ἀμίλκας Ἀλιβιζάτος.

—Τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ (30) ἡ Α. Μ. ἀνεχώρησεν εἰς Ἰωάννιναν.

—Ὁ Θεοφίλ. Βοήθης Ἐπίσκοπος Εὐρίπου κ. Ἀλέξιος, ἐκπροσώπων τὴν Α. Μ. τὸν Ἀρχιεπίσκοπον, τῇ μὲν 14 λήξαντος μηνὸς παρέστη ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ Σταδίῳ κατὰ τὴν τέλεσιν τῶν Παγκυπρίων ἀγώνων, τῇ δὲ 16 παρηκολουθήσας ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας τὰς ἐργασίας τοῦ πρώτου συνεδρίου τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου τῶν πολυτέκνων διεβίβασε πρὸς τοὺς συνέδρους τὰς εὐλογίας τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὰς πρὸς εὐδωσιν τῶν προσπαθειῶν τῶν εὐχὰς τοῦ Μακαριωτάτου, καὶ τῇ 23 παρέστη κατὰ τὸ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ «Παρνασσοῦ» τελεσθέν πολιτικὸν μνημόσυον ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ὀκταετίας ἀπὸ τῆς δημιουργίας τῶν Ε.Ο.Ε.Α. καὶ Ε.Δ.Ε.Σ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΠΟΛΕΩΣ

Τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ἐν Παρίσιος ὀρθοδόξου ρωσικοῦ Θεολογικοῦ Ἰνστιτούτου Θεοφίλ. Ἐπισκόπου Κατάνης κ. Κασσιανοῦ ἀναγγεῖλαντος πρὸς τὴν Μεγάλῃν Ἐκκλησίαν διὲ συνεπληρώθη εἰκοσιπενταετία ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς του καὶ ἐξαιτησαμένου τὰς εὐχὰς καὶ τὴν εὐλογίαν τῆς Ἐκκλησίας, διεβιβάσθησαν αἱ εὐχαὶ αὐτῆς ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς τοῦ πνευματικοῦ τούτου φυτωρίου τῆς ὀρθοδόξου Θεολογίας, μεγάλως συντελέσαντος εἰς τὸν καρποτισμὸν τῶν ἐν Εὐρώπῃ ρώσων ὀρθοδόξων θεολόγων καὶ κληρικῶν καὶ εἰς τὴν ὑπὸ τῶν δυτικῶν γνῶσιν τοῦ πνεύματος τῆς Ὁρθοδόξιας.

—Ὁ καθηρημένος τέως προϊστάμενος τῆς ἐν Μασσαλίας ὀρθοδόξου ἑλληνικῆς κοινότητος Λουκιανὸς Δεπουντὴς ἐπιστρέψας εἰς Ἅγιον Ὅρος καὶ ὑποβαλὼν τὴν ἐφ' οἷς ἤμαρτε εὐλικρινῆ μετάνοιαν, ἐξητήσατο τὴν συγγνώμην τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν ἄρσιν τῆς ἐπιβληθείσης αὐτῷ ποινῆς. Ἡ αἴτησις αὐτοῦ παρεπέμφθη συνοδικῶς εἰς τὴν Κανονικὴν Ἐπιτροπὴν πρὸς μελέτην καὶ εἰσήγησιν.

—Συντεία παρακλήσεως ὑποβληθείσης ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Βλαδιμήρου, Ἐξάρχου τοῦ Οἰκουμ. Πατριαρχείου ἐπὶ τῶν ἐν Δ. Εὐρώπῃ ὀρθοδόξων ρωσικῶν παροικιῶν, περὶ ἐγκρίσεως τῆς εἰς Ἐπίσκοπον προαγωγῆς τοῦ Πανοσ. Ἀρχιμ. Ἰωάννου Κουράκου, ἱερατικῶς προϊσταμένου τῆς ἐν Φλωρεντίας ὀρθοδόξου ρωσικῆς Κοινότητος, λόγω τῆς ἀνάγκης ὑπάρξεως βοηθοῦ Ἐπισκόπου διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν θρησκευτικῶν ἀναγκῶν τῶν ἐν Ἰταλίᾳ ὀρθοδόξων ρωσικῶν κοινοτήτων, ἐνεκρίθη συνοδικῶς ἡ εἰς Ἐπίσκοπον προαγωγή αὐτοῦ, οὕτω δὲ ἐξελέγη οὗτος ὑπὸ τῷ τίτλῳ Ἐπισκόπου Μεσσηνίας.

—Κατ' εἰδήσεις ἐκ Ρόδου, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐξελέξε Μητροπολίτην Κάσου καὶ Καρπάθου τὸν ἀφ' Ἰκανῶν ἐτῶν Πρωτοσύγκελλον τῆς Μητροπόλεως Ρόδου καὶ Ἐξαρχον Ρόδου κ. Ἀπόστολον Παπαϊωάννου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Τοῦ Μεχκεμέ Σάριε τῆς Ἀλεξανδρείας δικάζοντος ὡς Ἐφετείου καὶ κατακυρώσαντος εἰς τὸ Πατριαρχεῖον τὸ παλαιὸν ἑλληνικὸν νοσοκομεῖον, περὶ τὴν κυριότητα τοῦ ὁποίου προέκυψε διαφορά μετὰ τοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς Ἑλληνικῆς κοινότητος Ἀλεξανδρείας, οἱ περὶ τὴν κοινότητα ταύτην παρουσίαν τὴν ἐπιτυχίαν ταύτην ὡς ἀρχὴν ἐξαραβισμού τοῦ Πατριαρχείου. Τούτου ἕνεκα ἐν τῷ «Πανταίνῳ» (11 Ἰουλίου 1950) ἐδημοσιεύθη ἡ ἀκόλουθος ἀνακοίνωσις τοῦ Πατριαρχικοῦ Γραφείου Τύπου, δι' ἧς ἐφιστᾶται ἡ προσοχὴ παντός ἐνδιαφερομένου ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς ὑποστάσεως τοῦ Πατριαρχείου :

«..Τὸ ὀρθόδοξον Πατριαρχεῖον, ἀφ' οὗτο ἡροξάτο ὑπάρχον καὶ ἐπὶ δύο περίπου χιλιάδας ἔτη, οὐδέποτε ἐν τῇ Ἱστορίᾳ ἔπαυσε νὰ ἐμφανίζεται ὡς ἑλληνικὸν

μέ μεγάλους παγχριστιανικής φήμης Έλληνες Πατριάρχες μέχρις εσχάτων. Μόνον δὲ ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα αἰετοτε χρησιμοποιεῖται ἐν τῇ λατρείᾳ καὶ τοῖς Γραφείοις τοῦ Πατριαρχείου. Καὶ οἱ Πατριάρχαι καὶ Ἀρχιερεῖς τοῦ θρόνου ὅλοι αἰετοτε, καὶ κατὰ τὴν καταγωγὴν καὶ κατὰ τὴν γλῶσσαν καὶ κατὰ τὰ αἰσθήματα ὑπῆρξαν καὶ εἶναι Ἕλληνες.

Μόλις πρὸ 23 ἐτῶν ἐχειροτονήθη ἐνταῦθα εἰς μὴ ἑλλην Ἱεράρχης, καὶ τοῦτο, τῇ προτάσει καὶ συγκαταθέσει καὶ τῇ ἐπιμόνῳ ἐνεργείᾳ μόνον τῶν ἐπὶ κεφαλῇ τῆς ἑλληνικῆς Κοινότητος Ἀλεξανδρείας.

Ἡ δὲ ἑλληνικὴ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Κοινότης, ὡς γνωστόν, μόνον πρὸ ἑκατὸν ἐπτὰ ἐτῶν ὑπάρχει, τελευταίως περιλαμβάνουσα μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς καὶ μουσουλμάνους καὶ Ἰσραηλῖτας, ἐνῶ τὸ Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας ἐπὶ 2000 ἔτη εἶναι καθαρῶς ἑλληνικόν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ

Οἱ ὁρθόδοξοι καὶ οἱ ρωμαιοκαθολικοὶ τῆς Συρίας ἀπηύθυναν εἰς τὴν ἐν Δαμασκῷ συντακτικὴν συνέλευσιν κοινὸν ὑπόμνημα, δι' οὗ διαμαρτύρονται κατὰ τῆς προτεινομένης πρὸς ψήφισιν ἐν τῷ νέῳ συντάγματι ρήτρας, δι' ἧς θεσπίζεται τὸ Ἰσλάμ ὡς ἡ θρησκεία τοῦ κράτους τῆς Συρίας.

—Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ λήξαντος μηνὸς εἰδικὴ ἀντιπροσωπεία τῆς ρωσικῆς Ἐκκλησίας μεταβὰσα ἐκ Μόσχας εἰς Ἀντιόχειαν ἐπέδωκεν εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Πατριάρχην Ἀντιοχείας Ἀλέξανδρον τὸ δίπλωμα τῆς ἐν Μόσχᾳ Θεολογ. Ἀκαδημίας, δι' οὗ ἀνεκηρύσσεται ὑπ' αὐτῆς διδάκτωρ τῆς Θεολογίας Honoris causa.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΚΥΠΡΟΥ

Περὶ τὰ μέσα τοῦ παρελθόντος Ἰουνίου ἐν τῇ ἰ. μονῇ τοῦ ἀπ. Λουκᾶ συνεκροτήθη Ἱερατικὸν Συνέδριον, οὗτινος μετέσχον οἱ ἱερεῖς τῶν ναῶν τῶν πόλεων, τῶν κωμοπόλεων καὶ τῶν χωρίων τῆς ἐπαρχίας Ἀμμοχώστου, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Θεοφίλ. Χωρεπισκόπου Σαλαμῖνος κ. Γενναδίου. Αἱ ἐργασίαι καὶ συζητήσεις τοῦ συνεδρίου περιστράφησαν περὶ τὰ θέματα τῆς κοινωνικῆς ἀποστολῆς τοῦ ἱερέως, τῆς προσωπικότητος αὐτοῦ, τοῦ ἀγιαστικοῦ ἔργου, καὶ περὶ τῆς στάσεως τοῦ ἱερέως ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ ναοῦ.

ΑΜΕΡΙΚΗ

Πρὸ τινος τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Columbia ἐξέλεξε τρεῖς ὁρθόδοξους συμβούλους: τὸν καθηγ. Γεώργιον Φλορόβσκη (διὰ τοὺς ῥώσους), τὸν Ἰω. Ζανέτον (διὰ τοὺς Ἕλληνας) καὶ τὸν Βασίλ. Hategan (διὰ τοὺς λοιποὺς ὁρθόδοξους). Τὸ καθηγητικὸν σῶμα μέχρι τοῦδε περιελάμβανε συμβούλους ρωμαιοκαθολικοὺς, Ἰουδαίους καὶ προτεστάντας. Πρώτην ταύτην φορὰν προσετέθησαν ὁρθόδοξοι.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Ἐξεδόθη τὸ Β' τεῦχος τοῦ ΚΑ' (1950) τόμου τῆς «Θεολογίας», τὰ περιεχόμενα τοῦ ὁποίου εἶναι τὰ ἑξῆς: **Χρυσόστομον Α. Παπαδοπούλου** (†) Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, Ἐκ τῆς Ἱστορίας τῆς Ἐκκλησίας Κων/πόλεως κατὰ τὸν ΙΘ' αἰῶνα.—**Παναγιώτου Ν. Τρεμπέλα**, Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Ἀκολουθία τοῦ Βαπτίσματος: Παράρτημα: Καθαγιασμός τοῦ Μύρου.—**Ἀρχιμ. Εὐαγγέλου Ἀντωνιάδου**, Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Περὶ τοῦ ἁσματικοῦ ἢ βυζαντινοῦ κοσμικοῦ τύπου τῶν Ἀκολουθιῶν τῆς ἡμερονικῆς προσευχῆς.—**Κωνσταντίνου Γ. Μπόννη**, τακτικοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Γραμματολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Θεσσαλονίκης, Γρηγόριος δ' Θεολόγος, ἥτις τὸ γενεολογικὸν δένδρον τοῦ Γρηγορίου Ναζιανζίνου καὶ ὁ πρὸς τὸν Ἀμφιλόχιον Ἰκονίου συγγενικός αὐτοῦ δεσμός.—**Βασιλείου Μ. Βέλλα**, Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Τὸ χωρίον Δαν. 11,20 κατὰ τὴν μετάφρασιν τοῦ Θεοδοτίωνος.—† **Μητροπολίτου Δήμου Βασιλείου**, Ἐκθέσεις τῶν Ἐπισκόπων Κυναιθῆς καὶ Ἀχαΐας περὶ τῆς θρησκευτικῆς καὶ ἠθικῆς καταστάσεως τῶν παροικιῶν αὐτῶν.—

ΣΧΟΛΗ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΥΠΟΤΡΟΦΙΩΝ

Προκειμένον ἡ Σχολὴ Ἀποστολικῆς Διακονίας νὰ προσλάβῃ ὑποτρόφους διὰ τὸ προσεχὲς Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1950—51, καλοῦνται οἱ βουλούμενοι νὰ φοιτήσουν εἰς ταύτην Πτυχιούχοι Θεολόγοι. Κληρικοί ἢ Λαϊκοί, ὅπως ὑποβάλουν μέχρι τῆς 15ης Αὐγούστου ἐ.ἔ. εἰς τὴν Ἀποστολικὴν Διακονίαν (Γασίου 1) αἰτησὶν μετ' ἀντιγράφου τοῦ πτυχίου των καὶ βραχέος βιογραφικοῦ σημειώματος.

Ἡ ἐν λόγῳ Σχολὴ εἶναι ἐσωτερικὴ, τὰ δὲ ἔξοδα διαμονῆς, διατροφῆς καὶ διδασκαλίας θέλει καταβάλει ἐξ ὁλοκλήρου ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία.

(ΕΚ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Νικολάου Π. Παπαδοπούλου Πρωτοπρεσβυτέρου, Ἀγνώστοι κώδικες μονῆς ἀγ. Θεοδώρων Ἀροανίας.—Dr Markos A Siotis Die klassische und die christliche Chierotonie in ihrem Verhältnis.—**Κ. Δουβουνιώτου** (†) Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Ἐπιτομὴ τῆς ἐρμηνείας τῆς λειτουργίας τοῦ Γερμανοῦ Α' Κων/πόλεως.—**Εὐλογίου Κουρίλα** Μητροπολίτου Κορυτσᾶς, Κατάλογος Ἀγιορειτικῶν χειρογράφων.—**Κριτικὸν καὶ Βιβλιογραφικὸν Δελτίον.**

Παναγιώτου Ν. Τρεμπέλα Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Ἀκολουθία τοῦ Βαπτίσματος. Ἀνάτυπον ἐκ τῆς «Θεολογίας». Ἀθῆναι 1949 (σελ. 149).

Ἐκ τῶν καταλοίπων (ἀνεκδότων χειρογράφων) **Χρυσόστομον Α. Παπαδοπούλου** (†) Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, Ἐκ τῆς Ἱστορίας τῆς Ἐκκλησίας Κων/πόλεως κατὰ τὸν ΙΘ' αἰῶνα. Ἐπιμειλεία **Γρηγορίου Παπαμιχαήλ**. Ἀνάτυπον ἐκ τῆς «Θεολογίας». Ἀθῆναι 1950 (σελ. 61).

Λέοντος Μελά Ὁ Γεροστάθης. Ἐλεύθερη ἀπόδοση Ν. Κατηφόρη. Εἰκονογράφηση Κ. Μαλάμου. Παιδικὴ Βιβλιοθήκη «Ἀστέρος». Ἐκδοτ. Οἶκος Ἀλ. καὶ Ε. Παπαδημητρίου. Ἀθῆναι 1950 (σελ. 277, μετ' εἰκόνων).

Νικολόπου Ἀγιορείτου Εἰς δόξαν Πατρός, Υἱοῦ καὶ Ἁγίου Πνεύματος τοῦ ἐνὸς Θεοῦ **Γυμνάσματα πνευματικὰ** διαμοιρασμένα εἰς μελέτας ἐξετάσεις καὶ ἀναγνώσεις. Ἐκδόσεις τετάρτη, ἐκδότης **Σωτ. Ν. Σχοινᾶς**. Ἐκδόσεις «Ἀγιορειτικῆς Βιβλιοθήκης». Ἐν Βόλῳ 1950 (σελ. 476).

Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς Μιχαήλ Ἐγκόλπιον τοῦ ὁρθόδοξου χριστιανοῦ. Ἐκδόσεις «Ἐνορίας». Ἀθῆναι 1950 (σελ. 35).

Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς Μιχαήλ Πίστις, Ἐλπίς, Ἀγάπη, Προσευχὴ. Ραδιοφωνικαὶ ὁμιλίαι. Ἐκδοτ. Οἶκος «Ἀστήρ» Ἀλ. καὶ Ε. Παπαδημητρίου. Ἀθῆναι 1950 (σελ. 95).

Βασιλείου Μ. Βέλλα Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Τὸ χωρίον Δανιὴλ 11,20 κατὰ τὴν μετάφρασιν τοῦ Θεοδοτίωνος. Ἀνάτυπον ἐκ τῆς «Θεολογίας». Ἀθῆναι 1950.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Πανος, Ἀρχιμ. κ. Τιμ. Παπαμιχαήλ, Θεσσαλονίκη, αἰδεσ. **Εὐάγ. Ἀντωνόπουλον**, Κισσόν Βόλου, **Σταύρον Μωραΐτην**, Μπένιτισες Κερκύρας, καὶ **Κωνστ. Καλούδη**, Ἀγυραῖδες Κερκύρας, ζητηθέντα ἀπεστάλησαν.—**Ἱερὰν Ἐπισκοπὴν Πέτρας**, ἱερὸς Ἀλέξ. Γουλιανάκης ἐνεγράφη.—**Πανος, Ἀρχιμ. Χρυσόστ. Ἰατρέλλη**, Πολυχνίτον Λέσβου, αἰδεσ. **Στυλ. Ἀξαόπουλον** Κόρωνον Νάξου καὶ **Δημ. Χριστόπουλον** Δικαστρον Φθιώτιδος διευθύνσεις σὰς ἐτακτοποιήθησαν.—**Αἰδεσ. Νικόλ. Τσάφον**, ἐφημ. Λαπαναγῶν Καλαβρύτων, **Δημήτρ. Μάλλιον Παραλίαν** Ἀκράτας καὶ **Ἀθαν. Σπαντιδέαν** Σαῖδωνα Καρδαμύλης, ἐνεγράφητε.

= Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α =

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΙΕΡΕΩΝ

Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 46, 47 καὶ 48 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2200)1940 «περὶ ἱερῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων» καὶ προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν πλήρωσιν τῆς κενῆς ἐφημεριακῆς θέσεως τοῦ ἱεροῦ ναοῦ ἀγίου Δημητρίου Τριποτάμου, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὁριζόμενα προσόντα πρὸς κατάληψιν τῆς ἄνω ἐφημεριακῆς θέσεως, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ σήμερον υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νόμιμα καὶ κανονικὰ πιστοποιητικά, ἵνα προβῶμεν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων.

Ἐν Δημητσάνῃ τῇ 22 Ἰουλίου 1950.

† Ὁ Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως Γερμανὸς

Ἱ. Μητρόπολις Τρίκκης καὶ Σταγῶν

Προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν ἐφημεριακῶν θέσεων τῶν χωρίων ἀγ. Κυριακῆς, Ἀσπροκκλησιᾶς, Ἀχελινάδος, Ἀμαράντου, Βοσιτιδίου, Γαρδικίου, Γαυρόβου, Γερακίου, Δέσης, Καστανέας, Καλλιρρόης, Κλοκατοῦ, Κεραμίδιου, Κλεινοβοῦ, Καταφύτου, Κοτρωνίου, Κρηνίτης, Λιοπράσσου, Λειβαδοχωρίου, Μεγάρης, Ματονερίου, Μεσοχώρας, Νομῆς, Νεραΐδοχωρίου, Νεράϊδας, Πακτουρίου, Παλαιοκαρυῆς, Πύρρας, Πεύκης, Πρίνου, Ριζαρίου, Τουρναβῶν, Τρυφῶνας, Φλαμπουρεσίου, Ξυλοπαροίκου καὶ Πυργετοῦ, προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 47 τοῦ Α. Ν. 2200)1940 «περὶ ἱ. ναῶν καὶ ἐφημερίων», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τῶν Α. Ν. 536)45 καὶ 540)45, ὁριζόμενα προσόντα, ἵνα ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης υποβάλλωσιν ἡμῖν σχετικὰ πιστοποιητικά.

Ἐν Τρικκάλαις τῇ 15 Ἰουλίου 1950.

† Ὁ Τρίκκης καὶ Σταγῶν Χερουβιμ

Ἱ. Μητρόπολις Ἡλείας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 46, 47 καὶ 48 τοῦ Α. Ν. 2200)1940 «περὶ ἱερῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων» καὶ προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν πλήρωσιν τῆς κενῆς ἐφημεριακῆς θέσεως τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Σώστη, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὁριζόμενα προσόντα πρὸς κατάληψιν τῆς ἐν λόγω θέσεως, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ δικαιολογητικά τῶν, προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν αὐτῶν ὡς ὑποψηφίων.

Ἐν Πύργῳ τῇ 17ῃ Ἰουλίου 1950

† Ὁ Ἡλείας Γερμανὸς

Ἱ. Μητρόπολις Αἰτωλοακαρνανίας

Προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων 1) τοῦ ἐν Ἀμφιλοχίᾳ ἱεροῦ ἐνοριακοῦ ναοῦ «ἅγιος Ἀθανάσιος» καὶ 2) τοῦ ἐν Ἀστακῷ ἱεροῦ ἐνοριακοῦ ναοῦ «ἅγιος Νικόλαος», προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 47 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2200)40 «περὶ ἱερῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων» ὡς καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 16 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 586)1941 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Α. Ν. 2200)40» ὁριζόμενα προσόντα, ἵνα ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ σχετικὰ πιστοποιητικά.

Ἐν Μεσολογγίῳ τῇ 20 Ἰουλίου 1950

† Ὁ Αἰτωλοακαρνανίας Ἱεροθέος

Ἱ. Μητρόπολις Σάμου καὶ Ἱκαρίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἀρθρα 46 καὶ 47 τοῦ Α. Νόμου 2200)1940 «περὶ ἱερῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων», τὰς διατάξεις τοῦ Α. Νόμου 540)1945 «περὶ ἐκκλησιαστικῆς ἐκπαιδεύσεως» καὶ τὸν Α. Νόμον 536)1945 «περὶ ρυθμίσεως τῶν ἀποδοχῶν ὀρθοδόξου ἐφημεριακοῦ κλή-

ρου», προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσιν μίαν τῶν κάτωθι κενῶν ἐφημεριακῶν θέσεων ἡτοι: 1ον) τοῦ ἱεροῦ ναοῦ «Μεταμορφώσεως Σωτῆρος» τῆς κοινότητος Βαθέος, 2ον) τοῦ ἱεροῦ ναοῦ «Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου» κοινότητος Κοσμαδαίων, ὅπως υποβάλλωσιν εἰς τὴν ἱερὰν Μητρόπολιν τὰ ὑπὸ τοῦ Α. Νόμου 2200)1940 «περὶ ἱερῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων» προβλεπόμενα δικαιολογητικά ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης. Ἐν Λιμένι Βαθέος Σάμου τῇ 12ῃ Ἰουλίου 1950.

† Ὁ Σάμου καὶ Ἱκαρίας Εἰρηναῖος

Ἱ. Μητρόπολις Παροναξίας

Προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ ἐν Ἀγιοερανίῳ—Νάξῳ, ἐνοριακοῦ ἱεροῦ ναοῦ «τοῦ ἀγίου Γεωργίου», καλοῦμεν τοὺς ἔχοντας τὸν ἱερὸν ζῆλον καὶ τὴν κλίσιν πρὸς τὸ θεῖον καὶ μέγα τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα, ἅμα δὲ καὶ τὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα καὶ βουλομένους νὰ καταλάβωσιν ταύτην, ὅπως, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, υποβάλλωσιν ἡμῖν ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῶν ἀρθρῶν 47 καὶ 48 τοῦ «περὶ ἱερῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων» ὑπ' ἀριθμ. 2200)1940 Α. Ν. καὶ τῶν σχετικῶν τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 540)1945 Α. Ν. ὁριζόμενα ἀποδεικτικά ἔγγραφα καὶ ἀνακηρύξωμεν αὐτοὺς ὡς ὑποψηφίους διὰ τὴν θέσιν ταύτην. Ἐν Νάξῳ τῇ 20 Ἰουλίου 1950.

† Ὁ Παροναξίας Ἀμβρόσιος

Προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ ἐν Μαρπήσῃ Πάρου ἐνοριακοῦ ἱεροῦ ναοῦ «τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος» καλοῦμεν κατ' ἐπανάληψιν τοὺς ἔχοντας τὸν ἱερὸν ζῆλον καὶ τὴν κλίσιν πρὸς τὸ θεῖον καὶ μέγα τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα, ἅμα δὲ καὶ τὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα καὶ βουλομένους νὰ καταλάβωσιν ταύτην, ὅπως, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, υποβάλλωσιν ἡμῖν ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῶν ἀρθρῶν 47 καὶ 48 τοῦ «περὶ ἱερῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων» ὑπ' ἀριθμ. 2200)1940 Α. Ν. ὁριζόμενα ἀποδεικτικά ἔγγραφα καὶ ἀνακηρύξωμεν αὐτοὺς ὡς ὑποψηφίους διὰ τὴν θέσιν ταύτην.

Ἐν Νάξῳ τῇ 20 Ἰουλίου 1950.

† Ὁ Παροναξίας Ἀμβρόσιος

Προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ ἐν Κυνιδάρῳ—Νάξῳ ἐνοριακοῦ ἱ. ναοῦ «ἅγ. Γεωργίου» καλοῦμεν τοὺς ἔχοντας τὸν ἱερὸν ζῆλον καὶ τὴν κλίσιν πρὸς τὸ θεῖον καὶ μέγα τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα, ἅμα δὲ καὶ τὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα καὶ βουλομένους νὰ καταλάβωσιν ταύτην, ὅπως, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης υποβάλλωσιν ἡμῖν ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῶν ἀρθρῶν 47 καὶ 48 τοῦ «περὶ ἱερῶν καὶ ἐφημερίων» ὑπ' ἀριθμ. 2200)1940 Α. Νόμου καὶ σχετικῶν τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 540)1945 Α. Ν. ὁριζόμενα ἀποδεικτικά ἔγγραφα καὶ ἀνακηρύξωμεν αὐτοὺς ὡς ὑποψηφίους διὰ τὴν θέσιν ταύτην.

Ἐν Νάξῳ τῇ 20 Ἰουλίου 1950.

† Ὁ Παροναξίας Ἀμβρόσιος

"ΕΚΚΛΗΣΙΑ,"

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Ἀθηνῶν ΣΠΥΡΙΔΩΝ
† Ὁ Γόρτυνος - Μεγαλοπόλεως ΓΕΡΜΑΝΟΣ
† Ὁ Ἐδέσσης - Πέλλης ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου, Ἀκαδημαϊκός

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ : Π. Σ. ΜΑΝΩΛΕΪΣ

Ἐν Ἀθήναις Τύποις «Φοῖνικος» Λεοννάτου 4